

நேசக்கரங்கள்

NESAKKARANGAL நேசக்கரங்கள்

அகத் இதழ் தொடர் நேசக்கரங்கள் இதழ் 13 டிசம்பர் 2006

எங்கள் தாயகம் வடக்கு

இப்படத்தைப் பாருங்கள்
உங்கள்
சிந்தனா சக்தியில்
உதிக்கும் கவிதையை
எழுதி அனுப்புங்கள்.

நேசக்கரங்கள்

இல. 07

முப்பது வீட்டுத்திட வீதி,
தில்லையடி,
புத்தளம்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

நேசக்கரங்கள்

நேசக்கரங்கள்

NESAKKARANGAL
ஸெக்ஸ்கரங்ல

அகதி இதழின் தொடர்ச்சி
இதழ் 13 டிசம்பர் 2006

PEOPLE'S SECRETARIAT

No. 07,
Thirty Housing Scheme Street,
Thillayadi,
Puttalam,
Sri Lanka.
Tel/Fax: 0322269339.
E-mail: ps@dynaweb.lk

மக்கள் பணிமனை

இல. 07
முப்பது வீடுகிட்ட வீதி,
தில்லையடி,
புத்தளம்,
இலங்கை.
தொலைபேசி 0322269339
மின்னஞ்சல் ps@dynaweb.lk

இச்சஞ்சிகையில் வெளியாகும்
ஆக்கங்களுக்கு அவற்றை
எழுதியவரே பொறுப்புடையவர்கள்

உள்ளே.....

சமாதானமும் வடக்கு முஸ்லிம்களின் மீள்
குடியேற்றமும்

03

வேலையில்லாப் பிரச்சினையே இளைஞர்களை
ஆயுதமோதல்களுக்கும் கிளர்ச்சிகளுக்கும்
புரட்சிகளுக்கும் துணைபோக வைக்கின்றன

07

நட்பு (சிறுகதை)

08

ஜனாதிபதிக்கும், தேசிய மீள்கட்டுமான அமைச்சின்
-செயலாளருக்கும், அத்தியவசிய செயலாளர்
அவர்களுக்கும் 2006 மார்ச் 8ஆந் திகதி
அனுப்பிவைக்கப்பட்ட மகஜர்

10

யாழ்ப்பாணம் பதுருத்தீன் புலவரின் தமிழ்
இலக்கியப் பணி

11

வடமாகாண முஸ்லிம்களின் காணி உரிமைகள்
பறிபோகின்றதா?

12

இடம் பெயர்ந்த வடபுல முஸ்லிம்களின் கல்வியும்
எதிர்காலமும்

14

உலக அமைதிக்கு சகிப்புத்தன்மை ஒன்றே வழி

15

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் மக்கள்
பணிமனையின் முறைப்பாட்டையடுத்து புத்தளத்தில்
மேற்கொண்ட உலர் உணவு தொடர்பான
ஆய்வறிக்கையிலிருந்து

18

KEY ISSUES

21

The Plight Of The Muslim Minority Of The
Northern Province

23

அவையள் இருக்கு மட்டும் (கவிதை)

25

பின்வாங்குவது கோழையின் குணம் மன்னிப்பது
பலசாலியின் குணம்

26

வறுமையிலும் இருளிலும் காலம் தள்ளும்
கெகுணுகொல்ல அகதி
முகாமில் வாழும் வடபுல முஸ்லிம்கள்

28

யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் முறிந்து யுத்தம் மீண்டும்
வெடிக்குமானால் நாட்டின் அபிவிருத்தி வளர்ச்சி
பாதிக்கப்படும்

28

இலங்கையின் சாபக்கேடாக மாறிவிட்ட இனவாதம்

31

ஒன்றுபடுவோம் வெற்றிபெறுவோம்

அன்டான வாசகர்களே! நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் இச்சஞ்சிகையினூடாக உங்களுடன் மீண்டும் உறவாடக் கிடைத்தமைக்கு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். அகதி என்னும் பெயரில் வெளிவந்த எமது சஞ்சிகை நீண்ட காலங்களாக வெளிவரவில்லை. வாசகர்களின் மனக் குமுரல்கள் எமக்குக் கேட்காமல் இருக்கவில்லை. எனினும், தொடராக வெளிவர முடியாமலுக்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தது. இதில் பிரதானமானது வளப்பற்றாக்குறையும், நிதிப்பற்றாக்குறையுமாகும்.

எது எப்படியிருந்தாலும் "அகதி" இதழுக்குப் பிறகு இதுவரையில் வடக்கு முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினையை பிரதிபலிக்கக்கூடிய வகையில் ஆக்கபூர்வமான எழுத்தாக்கங்கள் சஞ்சிகை வடிவில் வராதது மிகவும் வேதனைக்குரியதே!

வடக்கு முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பலவந்த வெளியேற்ற அனுபவம் இலங்கையில் வேறு எந்த ஒரு சமூகத்துக்கும் இதுவரையில் ஏற்படவில்லை. இஸ்ராயீலர்களின் பலஸ்தீன மண்ணின் ஆக்கிரமிப்பு இன்று சர்வதேச கவனத்தை ஈர்க்கப்பட்ட பிரச்சினையாகும். அதற்கெதிரான போராட்டங்களும் இன்றுவரை தொடர்கின்றது. இத்தாயக விடுதலைப் போராட்டத்திற்காக கொடுக்கப்பட்ட விலைகள் மதிப்பிட முடியாததாகும். இக்கால கட்டங்களில் பலஸ்தீன விடுதலைப் போராளிகளினாலும், அமைப்புக்களினாலும் வெளிவந்துள்ள சஞ்சிகைகள், இலக்கியம், அரசியல் ஆய்வு, கவிதைத் தொகுப்பு நூல்கள் பல ஆயிரமாகும்.

நமது பிரதேச மண்ணில் இன்றுவரை நாம் எதிர்பார்க்கும் உத்தரவாதம் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை. இவ்வாறான நிலையில் இன்று நாம் நாடோடிகளாக, அகதிகளாக அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றோம். நம்மிலேயே பலர் நமது பிரச்சினையை மறந்துவிட்டனர். தாயகத்தின் பற்றுறுதியை இழந்துள்ளனர் என்பது மிகவும் வேதனைக்குரியதாகும்.

நமது தாயக மண்ணின் மீதுள்ள நமது உரிமைகளை, அபிலாசைகளை வென்றெடுப்பதற்கான நமது முயற்சிகள், போராட்டங்கள், 16 வருடங்கள் கழிந்தும் இன்னும் "பாலகன்" நிலையில் இருப்பதுதான் ஆச்சரியமாகும்.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை இன்று சர்வதேச கவனத்தை ஈர்ந்துள்ள காலகட்டத்தில் வடக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகள் மூடிமறைக்கப்படுவதற்கும், மறுக்கப்படுவதற்கும் எக்காரணம் கொண்டும் நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது.

இந்நிலையில்தான் நமது மக்களின் பிரச்சினைகளை தெளிவாக எடுத்துச் சொல்வதற்கும், நமது நாட்டில் வாழும் ஏனைய சகோதர சமூகங்களுக்கும் எமது பிரச்சினையை எடுத்துக் கூறுவதற்கும், நல்லுறவை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் **நேசக்கரங்கள்** மூலம் முன்வந்துள்ளோம்.

இச்சஞ்சிகை உங்கள் விடுதலைக்கான சஞ்சிகையாகவும் ஏனைய சமூகத்துடன் புரிந்துணர்வையும் நல்லுறவையும் வளர்க்கும் சஞ்சிகையாகவும், நாட்டில் இன அமைதி, சமாதானம் ஏற்படுவதற்கும் உழைக்கும் சஞ்சிகையாகவும் வெளிவர இருக்கிறது.

இதனை வாரம், திங்கள், முத்திங்கள் என காலக்கெடுவிக்குள் உட்படுத்தாமல் இது தேவைக்கு சந்தர்ப்பத்துக்கும் ஏற்ப தொடர்ச்சியாக வெளிக்கொண்டுவர உத்தேசித்துள்ளோம். இதன் வளர்ச்சிக்கு உங்கள் அனைவரது ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் வேண்டி நிிற்கின்றோம்.

நன்றி.

ஆசியர்

சமாதானமும் வடக்கு முஸ்லிம்களின் மீள் குடியேற்றமும்

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு. நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவர்க்கும் தாழ்வு” என்ற மகா கவி பாரதியின் வாக்கின்படி நாட்டிலும், வீட்டிலும் அமைதி, ஒற்றுமை, சமாதானம் நிலவுவதன் மூலமே மனித இனம் மேன்மையும், நிம்மதியும் பெறமுடியும். பகைமை பாராட்டிக் கொண்டிருப்பின் அங்கு மேலும் அழிவுண்டு என்பது திண்ணம்.

“உயிர்த்தியாகிகளின் வாழ்முனையிலிருந்து வடியும் குருதித் துளியை விட அறிஞனின் பேனா முனையிலிருந்து வடியும் மைத்துளி மேலானது” இது எம்பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் வாக்கு. ஆமாம், காலம் துரித கெதியில் வரப்போகிறது. முஸ்லிம் சமூகம் சிந்தனை மூலம் சமூகத்தைச் சீர் செய்யப் போகிறது. இஸ்லாமிய எதிர்ப்புச் சக்திகள் முஸ்லிம்களை வழிகெடுக்க முயற்சித்தாலும் நம்மைப் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதும், எம்மவருக்கு சம்பந்தப்பட்ட அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுப்பதும் அறிவுடையவர்களின் கடமையாகும்.

வடமாகாணத்தின் சோகக்கதையைப் புரட்டி வரண்ட உள்ளத்தின் வேதனையை வெளிப்படுத்துவோம். பாவிகளால் அப்பாவிகளான நாம் நம் உடமைகள், சொத்து, சுகங்கள், கடமைகள், உரிமைகள் இன்னும் இன்னொன்றான பலவற்றையும் பறிகொடுத்தோம். சொல்லம்புகளும், செல்சத்தங்களும் எம்மை விரட்டியடித்தன. இரவு, பகல் புரியாது, உறவு, உற்றார் தெரியாது எட்டுத் திசையும் சிறிச் சின்னாபின்னப்பட்டு பதினாறு வருடங்கள் பூர்த்தியாகின்ற. பட்டினியிலும், பஞ்சத்தாலும் பலரிடம் தஞ்சமடைந்தோம். தாயை இழந்த சேய்களும், சேயை இழந்த தாய்களும் சொல்லொணாத் துயரங்களுக்குட்படுத்தப்பட்டும், கல்வி கற்பதற்குப் போதிய வசதிகளின்றி மனதில் நிம்மதியின்றி விதியோ, சதியோ என இனந்தெரியாத வேதனைக்குள்ளானோம், அதுமட்டுமா? அவல நிலைக்குள்ளான நாம் “அகதி” எனும் நாமம்

பர்லானா சுல்தான்

குட்டப்பட்டுப் பிளவுபட்டுப் பேதலித்துத் துப்புவதா? விழுங்குவதா? என அறியாது வறுமையையும், பொறுமையையும் கையாண்டு பதினாறு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

எம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூட அகதியாக்கப்பட்டுப் பறந்த பூமியை விட்டும் எம்மைப் போல அவல நிலைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றார் களென்றால் அவரது வழித்தோன்றல்களாகிய நாம் ஏன் பொறுமையிழக்க வேண்டும்? என முதலில் நம்மை நாமே சமாதானம் செய்து கொள்வோம். நாம் துறந்து வந்த உரிமைகளை மீண்டும் பெற்றுப் பிறந்த பூமி செல்லும் நோக்குடன் சமாதானத்திற்கு உடன்படுவோம்.

நெல் குவிந்த வடமாகாணத்தில் இன்று இரத்த ஆறுகளும், குண்டு ரவைகளும் குவிந்து, விளை நிலங்கள் பாழ் நிலங்களாக மாறிக் கிடப்பதை எம்மால் எப்படிச் சகித்துக் கொள்ள முடிகிறது? எனவே சாதி, மத பேதமின்றி சமாதானம் செய்ய முன்வருவோம். மனிதன் மனிதாபிமானத்தோடு வாழ்ந்தானேயானால் துப்பாக்கி வேட்டுகள் ஏன்? நாட்டில் இரத்த வெள்ளம் எதற்கு? சிந்தனையில் சீர்மையில்லாத மனித ஜீவன்களின் இதயத்தில் எப்படி ஒற்றுமை மலர முடியும்? எனவே எம் இதயத் தடாகங்களில் சமாதானம் எனும் தெளிந்த நீரை ஓடவிட்டுத் தாராள சிந்தையுடன் நமது பதியும், நாடும் முன்னேற வழி கோல வேண்டும். பதினாறு ஆண்டுகள் பட்ட துன்ப துயரங்களை மறந்து பகைமை பாராட்டாது நாளை உதயம் நோக்கி வீறு நடை போடுவோம். சமாதானக் கொடி வடமாகாணத்தில் வலம் வரட்டும். வட மண்ணில் படிந்த இரத்தக் கறைகளை அகற்றி ஒற்றுமை எனும் கயிறறைப் பற்றிப் பிடித்துப் பலம் பொருந்திய சமுதாயமாகப் புறப்படுவோம்.

மேலும் எத்தனையோ இன்னல்களையும் இடையூறுகளையும் தாங்கி, கல்வி கற்பதற்காக

அலைந்து திரியும் எம் மாணவ சமுதாயத்தின் எதிர்காலத்தை நினைத்து சிந்தித்துச் செயற்படுவோம். புதிய விடிவை நோக்கி அத்திவாரம் இடுவோம். வேற்றுமைக் கடலில் கவிழ்ந்து விட்ட எம் வாழ்க்கைப் படகுகளைக் கரைசேர்த்து ஒற்றுமைத் துடுப்புகளைக் கொண்டு விரைவாகச் சமாதானக் கரை நோக்கிப் படகைச் செலுத்திச் சூறாவளிகளில் நின்றும் தப்பித்துக் கொள்வதற்கான வழி முறைகளைக் கையாள்வோம்.

இனிமேலும் நாம் எமது சமுதாய வாழ்வில் பங்கு கொள்ளவில்லையென்றால் நாம் உயிர் வாழ்வதில் அர்த்தமில்லை என எண்ணக் கூடிய முழுமையான மனித சமுதாயத்தை உருவாக்குவதும், ஊக்குவிப்பதும் காலத்தின் கட்டாயமாகிறது என உறுதியாகக் கருதமுடிகிறது. கல்வியானது அறிவை விருத்தி செய்வதோடு நம்முள் புதைந்திருக்கும் ஆற்றல்களை விழித்தெழவும் செய்கிறது. இதனால் எம்மவர்கள் தமது திறன்களை முழுமையாக வளர்த்து நமது சமுதாயம் மேம்மையடையும் படியான தொண்டுகளைச் செய்யவும் முடியும். மேலும் இயன்றவரை இரு முக்கிய கொள்கைகளை வலுவாக வலியுறுத்திக் கூறி ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்து செயற்பட வைத்தல் அவசியம்.

1. சமாதானமும் சகிப்புத் தன்மையுடனான கல்வி.

2. இழந்த உரிமைகளை மீட்பதும், மீள் குடியேற்றமும்.

இவ்விரு கொள்கைகளும் இன்று முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிறது. இன்றைய இளைஞர்கள் நாளை தலைவர்கள். இவர்களது எதிர்கால வாழ்க்கைப் பாதையை வகுத்துக் கொள்வதற்கான வழி காட்டுதல்களைக் காலந்தாழ்த்தாது செயற்படுத்தாத விடத்துப் பெரும் சமூகக் கொந்தளிப்புகள் ஏற்படும் அபாயம் உண்டாகும். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கண்டு சமாதானப்படுவதுதான் சகிப்புணர்வு அதாவது மற்றர்களை அறிந்து, புரிந்து, போற்றி, மதித்து, நடப்பதாகும். மனித நல்லிணக்கம் இன்று மிக முக்கியமாக வேண்டப்படுகிறது. எனவே, நாம் கடந்த காலக் கருவிகளைக் கொண்டே நம் நிலமையைச் சமாளிக்கும் பாணியை மறந்து நிலமையைச் சீர் செய்யும் புதிய வழிமுறைகளை மேற்கொண்டு நமது தலைமுறையினரது நல்வாழ்வுக்கு ஆவணை செய்ய முன்வருவோம்.

நாம் வாழும் சூழலில் குழந்தைகளுக்கான உரிமைகள், சிறுபான்மையினருக்கான உரிமைகள் வேலைபார்க்க உரிமை, சுகாதார உரிமை, பேச்சு

உரிமை என எத்தனையோ உரிமைகள் உண்டு. இவ்வாறான உரிமைகளைக் கொண்டு நாம் ஏன் கடமை எதுவும் செய்ய முடியாது? வெறுமனே உரிமைகளை மட்டும் வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்தால் நாம் சமுதாயத்தில் நிலை என்ன? இவற்றை நன்குணர்ந்து கடமையுணர்வுடன் நம் வாழ்க்கையைப் பொருளுடையதாக மாற்றுவோம். கடந்த காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கத் தேவையில்லை. நம் சுதந்திரத்திற்கான வாயில்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சுதந்திரம் வலுவற்றதாகிவிருப்பினும் நம்மால் குறித்த இலக்கை அடைய முடியும். ஏற்றத் தாழ்வுகள் பெருகுவதாலும், வேற்றுமைகள், அச்சுறுத்தல் களாகத் தோன்றுவதாலும் மென்மேலும் பிளவுகள் தோன்றும் அபாயமுண்டு. எனவே சமாதானத்தை உருவாக்குவது தவிர எமக்கு வேறு வழியேயில்லை.

ஏனையவர்களைப் புதிய மனப்பான்மையுடன் அணுக வேண்டும். நமக்கிடையிலான வேற்றுமைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஏனையோரை சகிப்புணர்வுடன் நோக்கி அவர்களது சுதந்திரத்தையும், கண்ணியத்தையும் மதிக்க வேண்டும். எமது மேம்பாடு எனும் புதிய அணுகு முறைகளுக்கிணங்க ஒருமைப்பாட்டினைக் கடைப்பிடித்து சகோதரத்து வத்தைப் பகிர்ந்து எமக்குள்ள இடையூறுகளுக்காக எதிர்த்துப் போராடுவதன் மூலமே குறிக்கோளை அடைய முடியும். மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் வடமாகாண நிலமைகளுக்கு அமைவாக இருப்பது அவசியம். அதேவேளை அதன் அடிப்படையும், விளைவுகளும் நீண்டகால, பொதுவான நாடளாவிய கண்ணோட்டத்தில் நோக்கப்பட வேண்டும். எனவே போர்ப்பண்பாட்டினை மறந்து அமைதிப் பண்பாட்டுக்கு மாறுவதற்கு அனைவரு பங்களிப்புத் தேவைப்படுகிறது. அவர்களின் பொதுவான நோக்கங்களும், அடிப்படை அம்சங்களில் அவர்களிடையே உடன்பாடுமே ஆயுதங்களாக வேண்டும். கடந்த காலங்களில் சமாளிக்கப்பட்ட வன்முறை அறைகூவல்களை மறந்து எதிர்கால அறைகூவல்களை மதிநுட்பத்தால் சமாளிக்க வேண்டும். இதற்கு அறிவாண்மைத் துணிச்சலும், விடாமுயற்சியும் இணைந்த கண்ணோட்டம் தேவை.

நமது பாரம்பரிய பிரதேசத்தை விட்டும் உடுத்திய உடையுடன் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் வெளியேறிய நாம் கல்வியையும் இழந்து விடக்கூடாது. இதற்காக எம்மவர்க்கு ஏற்படும் தடைகளை உடைத்தெறிய வேண்டும். இதன் மூலம் எம்மாணவர்களது வாழ்வில் ஒளி பெறச் செய்வதே எமது நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும். பாடசாலைக் கல்வியை இடைநிறுத்தியவர்

களுக்கும், கல்வி பெற முடியாதவர்களுக்கும் தொழிற்பயிற்சியளிக்க முன்வருவது போற்றுவதற்குரியதாகும். இன்று நாம் இடும் ஆலம் விதை நாளை மண்ணை விழுதுகள் தொடும் ஆலம் விருட்ஷமாக விருத்தியடைய வேண்டும். இதற்காக சகிப்புத்தன்மை, பொறுமை போன்றவற்றைக் கடைப்பிடித்து பலவந்த நடவடிக்கைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்து புரட்சிகர உணர்வுகளைப் பேணுதல் வேண்டும். அதாவது, ஆக்க முறையான போராட்டம் தேவை. இது எமது விருத்திக்கு வழிவகுப்பதுடன் வரலாற்றுப் போக்கினை வளமான திசையில் வழிப்படுத்தும் என்பதில் சற்றும் சந்தேகமில்லை.

போர்த்துக்கேயர் காலத்திலேயே வடபகுதி மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகிறது. அரேபியரின் வியாபாரப்பண்டங்கள், பண்டகசாலை போன்றவை சங்கிலி மன்னன் காலத்தில் போர்த்துக்கேயரால் பறிமுதலாக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நல்லூரில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் கிணறுகளில் பன்றி இறைச்சி போடப்பட்டும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு விரட்டப்பட்டனர். இவ்வாறாக பல இடர்களுக்குள்ளாக்கப்பட்ட முஸ்லிம்கள் 1990ல் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டு பதினொறு ஆண்டு களாகிவிட்டன.

இப்பனு பதாதாவின் குறிப்பின்படி ஆரியச் சக்கரவர்த்தியர் சபையில் முஸ்லிம் அமைச்சர்கள் இருந்துள்ளனர். போத்துக்கேயரின் ஆதிக்கம் கோட்டையில் மிகைத்தபோது யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்கள் காதர்வாவா தலைமையில் படையெடுத்தபோது பூநக்ரியிலிந்து சிலாவத்துறை வரையான வடமாகாண முஸ்லிம்கள் பெரிதும் ஆதரவு வழங்கினர். இவ்வாறிருக்கையில் எம் முன்னோரின் சந்ததியினராகிய நாம் மீள்குடியேற்றத்திற்காக ஏன் ஒன்றிணைந்து செயற்பட முடியாது. வெற்றிப்பாதை நோக்கி வீறு நடை போடுவோம்.

அகதி முஸ்லிம்களின் அண்மைக்கால நோக்கங்களை அரசும் அறியாமைபில்லை. அகதிப் பிரச்சினைக்கு முடிவு காண்பதற்காக எமக்குத் திருப்தியற்ற முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு சிறு தொகையை வழங்கி அவரவர் வாழும் பிரதேசங்களில் குடியமரத்தும் வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் எதிர்கால துன்பதுயரங்களுக்கு இத்திட்டம் ஈடாகுமா? என்பது கேள்விக்குறி. பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட வடமாகாண முஸ்லிம்களின் அவல நிலையின் பின்னணியில் அரசியல் ரீதியான இனரீதியான

காரணிகள் காணப்படுவது கண்கூடு. இப்படியிருக்க எமக்கு பொருத்தமில்லாத நிர்ப்பந்தங்களுக்கு நாம் உடன்படக் கூடாது.

பொருத்தமான சூழ்நிலை ஏற்படுகின்ற போது தமது சொந்தப் பிரதேசங்களில் மீண்டும் குடியேறி சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கான உறுதியான உத்தரவாதங்கள் வேண்டும். உடனடியாக சாத்தியப்படாதவிடயமாக இருப்பினும் எதிர்காலம் கருதிவடமாகாண முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு ஆராய வேண்டும். தீர்வாகவும், குறுங்கால நலனுக்காகவும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும்.

வடமாகாண முஸ்லிம்களின் பழைய பொருளாதார சமூக சூழ்நிலை முஸ்லிம்களின் மீள் குடியேற்றத்திற்காக மீண்டும் ஒருமுறை மீளமைக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். இந்நிலையில் பூர்வீகப் பிரதேசங்களில் கடந்த பதினாறு வருடங்களாகக் கைவிடப்பட்ட நில புலன்களும், பொது உடமைகளும், குடியேற்ற வசதிகளும், சமூக பொருளாதார வசதிகளும் கவனத்திற்கொள்ளப்பட்டு மீள்குடியேற்றத்திற்காகத் தயார் செய்யப்படுவது அவசியம். அதே சந்தர்ப்பத்தில் மீண்டும் ஒரு முறை சுதந்திரமாக ஐக்கியத்துடன் கலாசாரங்களைப் பேணி அச்சமின்றி வாழ்வதற்கான மனஉறுதியையும், தைரிய உணர்வையும் நம் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். மேலும் கட்டம் கட்டமாகப் பொறுமையாக அமுல்நடத்தப்பட வேண்டும். அவ்வாறான திட்டம் வடமாகாணத் தமிழர்களினதும் தேசிய, சர்வதேச, சமாதான சக்திகளதும் கடுமையான விடா முயற்சியும் அவசியம்.

அவ்வாறில்லாமல் இத்தனை காலமும் அவல வாழ்க்கை வாழ்ந்த எமக்கு அரசு ஏற்பாடு செய்த திட்டங்கள் திருப்திப்படமாட்டா. அதாவது சில மணி நேர அவகாசத்துடன் பலவந்தமாக வாழும் இடங்களில் குடியேற்றுவது மீள்குடியேற்றமாகுமா? அகதிப்பிரச் சினைக்கு முடிவுகாணும் திட்டமாக இது கருதப்பட்ட போதும் நமது சொந்த இடங்களில் வாழ்ந்த திருப்தியும், பற்றும் அபிமானமும் ஏற்படப்போவதில்லை.

வடமாகாண முஸ்லிம்களாகிய நாம் எமது பாதுகாப்புக் கருதி வெளியேறிவர்களல்ல என்பதை அரசும் அனைத்து மக்களும் நன்குணர வேண்டும். மாறாக நாம் கட்டாயத்தின் பேரில் பலவந்தமாக அரசியல் நோக்கத்துடன், துவேச உணர்வுடன் வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் என்பதை அனைத்துலக மக்களும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

“அகதிகள்” எனும் சொல்லுக்கு பொதுவாக வரைவிலக் கணம் கூறுவதாயின் பாதுகாப்பு நோக்கம் கருதி சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்ப முடியாமலிருப்பவர்கள் என்பதாகும். நிரந்தரமாகவே இந்நாமம் எமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய (சிறியளவு) சாத்தியக்கூறும் இல்லாமலில்லை. இருந்த போதும் எமது பொருளாதார, கலாசார, பாரம்பரிய சமூக சம்பிரதாய அரசியல் நோக்கங்களையும் எமது எதிர்கால வாழ்க்கை நலன்களையும் கருத்திற் கொண்டு அந்த வரைவிலக்கணத்திற்கு முரண்பட்டவர்களாக மாற முயற்சிக்க வேண்டும்.

நாம் தற்காலிகமாகச் சொந்தமாக நிலம் வாங்கிக் குடியிருப்பவர்களாயிருப்பினும் இன்னும் ஒரு சில வருடங்களில் பெரும் இடங்களுக்கும், நெருக்கடி களுக்கும் உள்ளாவோம் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏனெனில் எதிர்காலத்தில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை, சனத்தொகைப் பெருக்கம், சற்றுப்புறச் சூழல் இன்னும் எத்தனையே அறை சுவல்களை எதிர்கொள்ள வுள்ளோம். எனவே வந்த இடங்களில் ஒரு சில அளவு காணித் துண்டுகளில் நிரந்தரமாக்கப்படுவது எந்த வகையிலும் பொருந்தி வராது.

வீட்டுக் காணிகள், வயல்காணிகள், மேட்டுநிலங்கள் என எமது பூமியில் பரந்த நிலப்பரப்புகள் ஏக்கர் கணக்கில் எமக்குச் சொந்தமாகவுள்ளன. அப்படியிருக்க நெருக்கடி நிலையில் நாம் காலந்தாழ்த்துவது எவ்வளவு முட்டாள்தனம். வடமகாணத்தில் மன்னார் மாவட்டக் கிராமங்களில் குடியிருப்பவர்களுக்கு அதிக இடவசதி பல ஏக்கர்க் காணிகள், உடமைகள் பொதுச் சொத்துக்கள் யாவும் சீரழிந்த நிலையில் கவனிப்பாரற்றுக் காணப்படுவதாக அறிகிறோம்.

எனவே கடந்த பதினாறு வருடங்கள் பட்ட அனுபவங்கள் எமது எதிர்காலத்தை நிச்சயிக்க வேண்டும். சாதக பாதக நிலைமைகள் ஆராயப்பட வேண்டும். சுய கௌரவத்துடன் சுதந்திரமாக வாழ்ந்த நாம் துரதிஷ்டவசமாக இந்நிலைமைக் குள்ளாகியமை எம் ஒவ்வொருவர் இதயத்திலும் ஆழப்பதிந் திருக்கிறது. அதன் பிரதிபலிப்பாக வடமகாண முஸ்லிம்களாகிய நாம் நீடித்து நிலைத்திருக்கக்கூடிய எதிர்கால மீள்குடியேற்றத்திற்காக எமது ஒருமித்த பங்களிப்புகளை நல்கினால் நாமும் நாடும் நிம்மதியடையும் சந்தர்ப்பமுண்டு.

வடமகாண முஸ்லிம்களின் ஆவணக் காப்பகம்

வடமகாண முஸ்லிம்கள் பற்றிய தகவல்களோ ஆவணங்களோ இதுவரை முறையாகச் சேகரித்து வைக்கப்படவில்லை. வடக்கு முஸ்லிம்களின் பலவந்த வெளியேற்றம் கோரச் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்து 16 வருடங்கள் நிறைவேய்துகின்ற இந்த சூழ்நிலையில் நமது எதிர்காலம் குறித்து மிகக் கவனமாகச் சிந்தித்து ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளில் இறங்க வேண்டியுள்ளது.

இவைபற்றிய தகவல்கள், புகைப்படங்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், கடிதங்கள், நூல்கள், வெளியீடுகள், ஒலி ஒளிப்பதிவு நாடாக்கள், பத்திரிகை நறுக்குகள், ஆய்வு, கலந்துரையாடல்கள் குறிப்பு பிரசுரிக்கப்படாத ஆய்வுக் கட்டுரைகள், புவித்தோற்ற வரைபடங்கள், புள்ளிவிபரங்கள், நாட்டார் பாடல்கள், ஆதாரபூர்வமான வாய்வழித் தகவல்களின் எழுத்து வடிவங்கள், சுவடிகள் போன்றவற்றை நாம் சேகரிக்க எண்ணியுள்ளோம்.

எனவே ஆர்வலர்கள் இதில் கூடிய சிரத்தை எடுத்து முடியுமானவற்றை எமக்கு அனுப்பிவைக்குமாறும் அவை பற்றிய தகவல்களைப் பெறக்கூடிய வழிகளை அறிவிக்குமாறும் அன்புடன் வேண்டுகின்றோம். இது பற்றிய உங்களது மேலதிக ஆலோசனைகளையும் வரவேற்கிறோம்.

மக்கள் பணிமனை

இல. 07, முப்பது வீட்டுத்திட்ட வீதி, தில்லையடி, புத்தளம்.

“அபூஹு ரைரா (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். சுவனத்தில் ஒருவர் உலாவிக் கொண்டிருப்பதை நான் பார்த்தேன். அவர் வழியில் மக்களுக்குத் தொல்லையாக இருந்த ஒரு மரத்தை அகற்றினார் (இந்த நற்செயலுக்காக அவர் சுவனம் நுழைந்தார்) மிஷ்காத்”

வேலையில்லாப் பிரச்சனையே இளைஞர்களை ஆயுதமோதல்களுக்கும் கிளர்ச்சிகளுக்கும் புரட்சிகளுக்கும் துணைபோக வைக்கின்றன

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி

ஆசியா கண்ட நாடுகள் பல வரவு செலவு திட்டப் பற்றாக்குறை மற்றும் பண வீக்கம் ஆகியவற்றில் மட்டுமே அதிக அக்கறை செலுத்துகின்றன. இவை இரண்டையும் விட அதி முக்கிய பிரச்சனையான வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை பற்றி இவை அதிகம் அக்கறை செலுத்துவதில்லை. எத்தகைய பலமான பொருளாதார வளர்ச்சியிருந்த போதிலும் அந்த வளர்ச்சி மட்டுமே நாடுகளின் பிரச்சனைகளை தீர்த்துவிட முடியாது. அரசாங்கங்கள் மையப்படுத்திய தேசிய நோக்கங்களுள் ஒன்றாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நிகலுமாயின் பொருளாதார வளர்ச்சியினால் எந்தவிதமான பயனுமில்லையென ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் பிரதம பொருளாதார நிபுணர் இவ்ஸால் அலி இந்தியாவில் சமீபத்தில் நடந்த ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி பிரகர வெளியீட்டுவிழாவில் உரையாற்றும் பொழுது குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலங்கை உட்பட இப்பிராந்தியத்திலுள்ள மக்களுள் 1.7 பில்லியன் தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். அடுத்த தசாப்தத்திற்குள் 245 மில்லியன் புதிய தொழிலாளர்கள் வருவர் என எதிர்பார்க்கப்படுவதாக ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இலங்கை 2005 இல் 6% பொருளாதார வளர்ச்சியினை அடைந்துள்ளதாக திறைசேரி செயலாளர் கலாநிதி P.B. ஜெயசந்திர கடந்த வாரம் தெரிவித்திருந்தார். 2006 இல் பொருளாதார வளர்ச்சி 7 வீதமாகவிருக்குமென எதிர்பார்ப்பதாகவும் அவர் மேலும் தெரிவித்துள்ளார்.

பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் அதிகரித்தாலும் ஆயிரக் கணக்கான இளைஞர்கள் - வேலைவாய்ப்பினை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கின்றனர். இருப்பினும் வேலை வாய்ப்பினை பொறுத்தவரை இலங்கையின் முயற்சிகளையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஏனென்றால் கடந்த வருடம் இவ்விடயத்தில் எமது செயற்பாடுகள் சிறப்பானவையாகவிருந்தன.

சமீபத்திய மத்திய வங்கியின் தரவுகளின்படி 2004 ஆம் ஆண்டிலிருந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்ட வீதம் 8.3 வீதமாக அதிகரித்தது. 2005இல் 7.7 வீதமாக குறைவடைந்துள்ளது. படித்த வாலிபர்களை இலக்காகக் கொண்ட இலங்கை அரசாங்கத்தின் வேலை வழங்கும் ஈடுபாட்டினால் இவ்வீழ்ச்சி காணப்பட்டுள்ளது. படித்த வாலிபர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பு பிரச்சனையானது நீண்டகால பிரச்சனையாகவே இருந்து வந்தாலும் 2005 இல் இலங்கை அரசாங்கம் வாய்ப்புத் திட்டத்தினால் இப்பிரச்சனைக்கு ஓரளவு தீர்வு காணப்பட்டுள்ளது.

க. பொ. த. உயர்தரம் மற்றும் சாதாரண தரசித்தியடைந்தவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்குவதில் தான் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. தனியார் துறையில் பல வேலைவாய்ப்புக்கள் நிலவுகின்ற பொழுதிலும் ஆங்கில அறிவு மற்றும் தகவல் தொழில் நுட்ப திறமை இவர்களிடம் மிகக் குறைவாகவிருப்பதால் இவர்கட்கு அத்தகைய வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்குவது சிரமமாகவே உள்ளது என ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் வதிவிடப் பிரதிநிதி அண்மையில் தெரிவித்தார். நாடு பொருளாதார வளர்ச்சியில் உயர் வீதத்தினை எதிர்பார்த்தாலும் படித்த வாலிபர்கட்கு வேலை வழங்குவது மிகவும் முக்கியமானதொரு சிக்கலான விடயமாகும். இதனோடு எண்ணெயின் விலை அதிகரிப்பும் வாழ்க்கைச் செலவினை மேலும் அதிகரித்து விடும்.

வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்காது விடுதல் சமூக ஒற்றுமைக்கு மிகவும் பாதகமானதொன்றாகும். இது தவறவிடப்படுமாயின் அது அரசியல் மற்றும் சமுதாய கிளர்ச்சியினை அதிகரித்துவிடும். இதனால் பொருளாதார வளர்ச்சியும் பாதிப்படைந்து விடலாம் என்ற அச்சமும் எழுந்துள்ளது.

இத்தகைய சவாலினை இலங்கை மட்டுமல்லாது இந்தியா, சீனா போன்ற நாடுகளும் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் உள்ளன.

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் அவதானிப்புக்கள் இலங்கையின் தற்போதைய அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் பயனுள்ளனவே. இதேவேளையில் எதிர் காலத்தில் ஆட்சிக்கு வரத்துடிக்கும் அரசியல் கட்சிகட்கும் இது பொருத்தமானதாகும். ஆட்சியில் அதிக காலம் நீடிக்க விரும்பும் அரசியல் கட்சிகள் வேளையில்லாத் திண்டாட்டத்தினை குறைப்பதில் கூடிய அக்கறை செலுத்துதல்வேண்டும்.

வாழ்வதற்கு ஒரு தொழிலைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் இளைய தலைமுறையினரை பொருளாதார வளர்ச்சி வேகம் மட்டும் திருப்திபடுத்துவதற்கு போதுமானதொன்றல்ல என்பதே உண்மையாகும்.

வேலையில்லாப் பிரச்சனையே இளைஞர்களை ஆயுதமோதல்களுக்கும் பயங்கரவாத செயற்பாடுகளுக்கும் கிளர்ச்சிகளுக்கும் புரட்சிகளுக்கும் துணை போக மூல காரணம் என்பதை ஆட்சியாளர்கள் உணர வேண்டும்.

வீணில் விரயமாகும் இளைஞர்கள் சக்திஆக்க பூர்வமான காரியங்களின்பால் திருப்பப்பட வேண்டும் என்பதும் மிக முக்கியமான விடயமாகும்.

நளாயினி வெந்நீர் ரெடியா' அப்பா உள்ளேயிருந்து கேட்டார் நளாயினி திகைத்தாள். என்றுமில்லாமல் அப்பா இன்று சந்தோசமாக இருக்கிறார். ஆண்டவா, அப்பாவுக்கு இந்த சந்தோசத்தை நீடித்துக்கொடு என அவள் மானசீகமாகப் பிரார்த்தித்தாள்.

'என்னம்மா...இன்னும் வெந்நீர் வைக்கலியா? நீயும் ரெடியாகலியா?'

நளாயினி திகைத்தாள். அப்பா என்ன சொல்கிறார்? அப்பாவிடம் கேட்டு அப்பாவின் மனசை சங்கடப்படுத்தவியலாமல் தவித்தாள்.

'என்னப்பா சொல்றீங்க'

'இன்னைக்கு ரம்ஸான் பெருநாள். நாமெல்லாம் காதர் வீட்டுக்குப் போகனுமே. உன் தங்கச்சி சலைகா பார்த்துட்டிப்பாளே. மறந்திட்டியாம்மா? அப்பா சின்னப் பிள்ளையாய் சந்தோசமாய்க் கூறியதைக் கேட்டு நளாயினியின் கண்கள் குளமாகின.

'காதர் 'மாமா இப்ப இங்கு இல்ல. அவங்களை இந்த மண்ணைவிட்டுத் தொரத்தி பதினாறு வருஷமாகப் போகுது'

ஏதோ நினைவுக்கு வந்தவராய் நாதமறுந்த வீணையாய் கனகலிங்கம் நாற்காலியில் சாய்ந்தார். புல்லாங்குழலில் புகுந்து சிறைப்பட்ட காற்றாய் தன் நண்பன் காதரின் நினைவுகள் இதயமெங்கும் வியாபித்தன. விழியோரம் கண்ணீர் திரையிட்டது.

காதரும் கனகலிங்கமும் பள்ளிக்காலத் தோழர்கள் ஒன்றாகவே படிப்பை முடித்து, ஒன்றாகவே திருமணம் முடித்து, ஒரே மாதிரியாய் வீடும் கட்டி ஒன்றாகவே வாழ்ந்தவர்கள் ரம்ஸான்-தீபாவளிப் பண்டிகைக் காலங்களில் சந்தோசங்களும் கூட இரு வீட்டிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். இருவரதும் பிள்ளைகளும் இப்படித்தான் காதரின் மகன் நிசார், இரானுவத்தினரின் குண்டடிபட்டு இரத்தம் சிந்திச் சாகும் வரையில் கனகலிங்கத்தின் மகனோடு ஒன்றாகவே இருந்து போராடிவன்.

தொண்ணூறாம் ஆண்டு நினைவலைகள் கனகலிங்கத்தின் மனதில் ஆர்ப்பரித்தன. சோகம் தாளாமல் அன்று வீட்டுக்கு வந்த காதர் வார்த்தைகளே வராமல் அரைமணி நேமாய் அழுதுவிட்டுச் சொன்ன வாசகங்கள் நினைவுக்கு வந்தன.

'இருபத்து நான்கு மணித்தியாலத்தில் இந்த மண்ணைவிட்டு முஸ்லீமாப் பொறந்த ஒவ்வொருத்தரும் வெளியேறனுமாம். 'போராளிகள்' சொல்கிறார்கள்.'

தமது வளர்ச்சிக்கே இழுக்காக அமையும் வரலாற்றுத் தவறொன்றை போராளிகள் முடிவாக எடுத்திருக்கிறார்கள். என மனசு எடை போட்டாலும், நண்பனுக்கு எப்படி

ஆறுதல் சொல்வது என்பது புரியாமல் திண்டாடினார் கனகலிங்கம்.

காதர் துக்கம் தாளாமல் சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தார்.

'இந்த மண்ணின் விடியலுக்காய் இந்தப் போரில் இறந்த எம் இளைஞர்கள் எத்தனை ஆயிரம் பேர். எமது பணம், சொத்து, வாகனங்களை எத்தனை தரம் அவர்களுக்குத் தாரை வார்த்துள்ளோம். இப்ப மட்டும் ஏன் விரட்டுகிறார்கள்?'

நண்பனையே பரிவோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் கனகலிங்கம்.

'இது யாருடைய மண் கனகா? ஒன் மண்ணா-என், மண்ணா? இந்த மண்ணில் உன் இனத்தாரின் பாதங்களோடு என் இனத்தின் பாதச்சுவடுகளும் இணைந்திருப்பது இவர்களுக்குப் புரியவில்லையா? எமது இனத்தின் உடல்களும் இந்த மண்ணுக்கு உரமுட்டியிருப்பதை இவர்கள் எப்படி மறந்துவிட்டார்கள்? வீணாகப் பழி சுமத்தி எம்மை இல்லாத ஊருக்கு விரட்டுகிறாரே'-

காதரின் கண்கள் சிவந்திருந்தன. கனகலிங்கம் ஆறுதலாக காதரின் கைகளைப் பிடித்து அழுத்தினார்

'இந்த மண்ணில் ஒவ்வொரு குண்டு வெடிக்கும் போதும்

ருட்பு

உக்குவலை அக்ரம்

சகோதரர்களாக ஒன்றாகவே வேதனைப்பட்டோம். இப்போ என்னாச்சு கனகா எம்மை மட்டும் போன்னு விரட்டுகிறார்கள்? எப்படி மனசு வந்தது இவர்களுக்கு மனிதப் பண்புகளே தெரியாத இவர்களா மண்ணின் காவலர்கள்? ஏழை மக்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்கும் விடுதலை வீரர்கள்?

'சொத்து சுகம் போகட்டும் கனகா. உன்னையும் இந்த மண்ணையும் விட்டு எப்படி கனகா பிரிந்து போவது? என்னால் முடியாது' சிறு பிள்ளை போல் தேம்பிக் கொண்டிருந்த காதரை அன்புடன் அனைத்துக் கொள்வதைத் தவிர கனகலிங்கம் செய்யக் கூடியது வேறொதுவும் இருக்கவில்லை.

மறுநாள் விடியற்காலை ஒவ்வொரு குடும்பமும் கட்டிய துணியோடும், கையில் பிள்ளைகளையும் மனதில் துயரங்களையும் சுமந்து கொண்டு, உயிருக்கும் மேலாய் நேசித்த தம் சொந்த மண்ணை விட்டுப் பிரிந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களோடு காதரும் சுலைகாவும், தம் வீட்டையும் கனகலிங்கம் குடும்பத்தினரையும் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தவாரே புள்ளியாய்த் தேய்ந்தனர்

கனகலிங்கம் வீடு அன்று மரணவீடாய் மாறி விட்டிருந்தது. அன்று முழுவதும் அந்த வீட்டில் ஒப்பாரி ஓசை. இரண்டு நாட்காய் அடுப்புக் கூட மூட்டப்படவில்லை. படிப்படியாக யாழ் நகரம் வழமைக்குத் திரும்பியது. கனகலிங்கம் மட்டும் எதையோ பறிகொடுத்தவர் போல உலாத்திக் கொண்டிருந்தார். தாங்கொணாத் துயரில் வெந்து மடிந்தார். உடலால் பிரிந்த அந்தத் தூய உள்ளங்களை கடதாசி மடல்கள் பிணைத்துக் கொண்டிருந்தன. அரும் பெரும் பொக்கிசமாக அவை இரு நண்பர்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்டன.

காலவோட்டத்தில் மற்றுமொரு நாளில், அந்த அகதி முகாமின் ஓலைகளுக்குள்-

'சுலைகா-கனகலிங்கத்தப் பாக்கனும் போல இருக்கம்மா'- காதர் ஏக்கப் பெருமூச்சுடன் சொன்னார்.

'அங்க இப்ப போகேலாதே வாப்பா' முந்தானையால் நெற்றி வியர்வையைத் துடைத்தவாரே கூறினாள் சுலைகா.

'பார்க்கனும்னு துடிக்குதும்மா இந்த உசிரு-பதினாறு வருஷமாச்சல்ல அவனப் பார்த்து-எப்படி இருக்கிறானோ என்ன பண்ணானோ வேதனையிலும் நண்பனின் நினைவுகளால் சுகம் கண்டார் காதர்.

'அவர் வந்ததும் சொல்லிப் பார்த்து ஏதாவது பண்ணலாம் வாப்பா' ஆறுதல் சொல்ல மாட்டாதவாளாய் தன் கணவன் மீது பாரத்தைப் போட்டுத் தப்பினாள் சுலைகா...

பயணப் பொதியோடு உற்சாகமாய்த் தயாரானார் கனகலிங்கம். சந்தோசத்தில் பள்ளி பருவத்துக்கு

மாறியிருந்தார் அவர் 'அப்பா காதர் மாமாவையும் சுலைகாவையும் அன்பாக விசாரிச்சதாகச் சொல்லுங்கோ.. இதுல காதர் மாமாவுக்குப் பிடிச்ச பனங்கருப்பட்டியும் இருக்கு- கொடுத்திருங்கோ ..

...நளாயினி அடுக்கிக் கொண்டே போனாள். அப்பா-வரும்போது மறக்காம காதர் மாமாவோட போட்டோவையும் கொண்டு வாருங்கோ அடுத்த முறை நாங்களும் உங்களோட வாராதாகச் சொல்லுங்கோ. எல்லாத்துக்கும் சந்தோசமாய்த் தலையாட்டினார் கனகலிங்கம், புதுத் தெம்பொன்று உள்ளத்தில் பீறிட்டவராக. தேக்கி வைத்த கனவுகளுடன் தன் நண்பனின் அகதிக் குடிசைத் தேடி வீறுநடை போடத் தொடங்கினார்.

தன் குடிசை வாசலில் நிழலாடுவதைக் கண்டு தலை உயர்த்தினார் காதர். சுலைகா 'மாமா' என்று குழந்தையாய்க் குதூகலித்துக் கொண்டே வாசலை நோக்கி ஓடினாள். உள்ளத்தில் தேக்கி வைத்திருந்த நட்பின் வெளிப்பாடுகள் நண்பர்கள் இருவரதும் கண்களால் வழிந்தன. விழிகளே வாயாகி நலம் விசாரித்தன வார்த்தைகள் வராமல் நேரம் கடந்து கொண்டேயிருந்தது.

ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு

புல்தான் அவைகளுக்கு உணவு, ஆபத்துகளும் அதிகம். இருந்தும் அவை தப்பித்துக் கொள்கின்றன.

'மஸ்க் ஆக்ஸன்' எனப்படும் ஒருவகை காட்டொருமைக்கு பிரதான எதிரி ஓநாய். ஓநாய்கள் தாக்கும்போது சட்டென்று கூட்டமாய் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு வளையம் அமைத்துக் கொள்கின்றன. வளையத்தினுள் பாதுகாப்பாய் குட்டிகள் இருக்கும் தலையைத் தாழ்த்தி கூரான கொம்புகளை எதிரிகளை நோக்கி நீட்டி நிற்கும்.

ஓநாய்கள் பாய்ச்சல் காட்டுவதோடு சரி. கிட்ட நெருங்கி குத்தப்பட்டு சாக விரும்பாது.

ஒன்றுபட்டால் உண்டுவாழ்வு என்பதை வாயில்லாத ஜீவன்கள் செயல்படுத்திக் காட்டுகின்றன. மனிதனுக்கு மட்டும் ஏனோ அது புரியாமலிருக்கிறது.

ஐனாதிபதிக்கும், தேசிய மீள்கட்டுமான அமைச்சின் சேயலாளருக்கும், அதித்யவசிய சேயலாளர் அவர்களுக்கும் 2006 மார்ச் 8ஆந் திகதி அனுப்புவகப்பட்ட மகஜர்

உலர் உணவு நிவாரணம் தொடர்பாக

மக்கள் பணிமனை முன்வைத்துள்ள பத்து அம்சக்கோரிக்கைகள் வருமாறு:

- 01 கடந்த 16 வருடங்களாக உலர் உணவு விநியோகம் இடம்பெயர்க்கப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டதோ, அதேபோன்று (G.A-DS - G.N-IDP) வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படல் வேண்டும்
- 02 உலர் உணவு நிவாரணத்திற்கான முத்திரைகள் ஐனவரி, ஜூலை மாதம் முதல் வாரத்திலேயே கொடுக்கப்படல் வேண்டும். (ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை முத்திரை வழங்கப்படுகிறது).
- 03 முத்திரைக்காக உலர் உணவுப்பொருட்கள் ஒவ்வொரு மாதத்தின் முதல் வாரத்திலேயே பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.
- 04 உலர் உணவு விநியோகத்தில் இடம்பெயர்க்கப்பட்டவர்கள் விரும்பிக்கேட்கும் பொருட்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன், தரமான பொருட்களும் வழங்கப்படல் வேண்டும். உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு சர்வதேச சேயல்முறைக் கொள்கைகளிளடிப்படையில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு நபருக்கு பின்வரும் குறைந்தபட்ச உணவுத்தேவை பூர்த்தி செய்யப்படல் வேண்டும்.

முக்கிய உணவு (அரிசி அல்லது கோதுமை)	- 400 கிராம்
பயறு	- 40 கிராம்
கொழுப்பு நெய் / எண்ணெய்	- 25 கிராம்
டின் மீன்	- 60 கிராம்
தானியம்	- 30 கிராம்
உப்பு	- 05 கிராம்
சீனி	- 20 கிராம்
மரக்கறி / பழவகை	- 150 கிராம்
மொத்தம்	- 730 கிராம்

**உலர் உணவு நிவாரண
சர்க்கேட்டுக்கிரான
மக்கள் பணிமனையின்
பேரட்டம் தொடரும்...**

- 05 சாதாரண சில்லறைக்கடை விலைக்கும், பல்நோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கக் கடைக்கும் இடையில் பொருட்களுக்குரிய விலையில் கூடுதலான ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பதினால் பொருட்களை விலைக்கட்டுப்பாட்டு விலையில் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தரமான அரிசியின் வெளிவிலை ரூபா. 28.00 ஆகும். ஆனால் உணவுக்குப் பாவிக்க முடியாத அரிசியை பல்நோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கம் ரூபா. 35.00 இற்கு இடம்பெயர்க்கப்பட்ட மக்களுக்கு விற்பனை செய்கிறது.
06. தற்பொழுது வழங்கப்பட்டு வரும் உலர் உணவுப் பொருட்களின் விநியோகம் 1987இல் வாழ்க்கைச் சுட்டெண்ணுக்கேற்ப அரசால் ரூபா. 1260.00 என தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன் பெறுமதி 2006 வாழ்க்கைச் சுட்டெண்ணுக்கு ஏற்ப தீர்மானிக்கப்பட்டு பெறுமதியைக் கூட்டி வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படல் வேண்டும். ஆகக் குறைந்தது ரூபா 5,000.00 பெறுமதியான பொருட்களாவது வழங்க வேண்டும். (அரசு உத்தியோகத்தர், ஓய்வூதியம் பெறுபவர்கள் முதலாளிகளுக்கு விலைவாசி அதிகரிப்புக்கு ஏற்ப சம்பளமும் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது).
07. உலர் உணவு நிவாரணத்திற்கான வருமான அளவாக 1987இல் ரூபா 1500.00 கணிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் அதே பெறுமதியே நடைமுறையிலுள்ளது. எனவே, இதனையும் ஆகக்குறைந்த வருமான அளவாக ரூபா 5000.00மாக அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும்.
08. குழந்தை நிவாரணம் விசேடமாக இடம்பெயர்க்கப்பட்டவர்களுக்கும் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.
09. புதிதாகத் திருமணம் முடித்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய நிவாரணங்கள் தனித்தனியாகப்பிரிக்கப்பட்டு, சேர்த்துக் கொள்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படல் வேண்டும்.
10. ஏதேனும் காரணத்தினால் யாரேனும் இடம்பெயர்க்கப்பட்டவர்களின் நிவாரணங்கள் இடையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தால் அவரின் தற்போதைய வருமானத்தைக் கணக்கீடு செய்து நிவாரணம் வழங்கப்படவேண்டியவர்களாக இருந்தால் அவரது குடும்பத்திற்கு நிவாரணம் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

குறிப்பு:

இம்மகஜருக்கான பதிலாக மேற்கூறப்பட்டவர்களிடமிருந்து மீள்குடியேற்ற அமைச்சின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதாக மக்கள் பணிமனைக்கு பதில் தரப்பட்டிருந்தது. மீள்குடியேற்ற அமைச்சின் செயலாளரிடமிருந்தும் இக்கோரிக்கைகள் தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் எனவும் மக்கள் பணிமனைக்கு கடிதம் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது.

இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய உலகில் சீராப்புராணத்திற்கு அடுத்து வைத்து எண்ணத்தக்கது முகையதீன் புராணமாகும். அத்துடன் முனாஜாத்து ஆண்டகை மீது, முனாஜாத்தையும் இயற்றியவர் யாழ்ப்பாணத்தை வாழிடமாகக் கொண்ட பதுறுத்தீன் புலவராவர்.

புலவரின் கற்பனைத்திறன் அவரது வர்ணனைகளின் செழித்துக் காணப்படுகிறது. மக்கா நகரை வர்ணிக்கும் போது பழமை தமிழ் இலக்கிய மரபின் அடிப்படையிலேயே அவர் வர்ணனை செல்கிறது. 'மருவுறுங் கமல வாவி வண்டிசை செவியிற்கேட்டு விரிசிறை அனங்கள் துஞ்சும் வெய்யவன் கதிர் புகாதங்

யாழ்ப்பாணம் பதுறுத்தீன் புலவரின் தமிழ் இலக்கியப் பணி

புலவர் அவர்களின் பிறப்பு, கல்வி, மரணம் சம்பந்தமான தகவல்கள் எதும் அறியும் நிலையில் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் அவரால் இயற்றப்பட்டு இன்று வரை கிடைத்து வரும் இது நூல்களிலிருந்து அவரைப் பற்றிய செய்திகளை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. செந்தமிழையும், இஸ்லாமிய வழிமுறையையும் ஒன்று சேர வளர்க்கும் பணியில் யாழ்ப்பாண முஸ்லிம் அறிஞர்கள் பலர் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். சீராப்புராணத்தின் முதற் பதிப்பு 1824 இல் வெளிவந்தது. எனவே தமிழை வளர்க்கும் பரம்பரை ஒன்று 19 ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்துள்ளது. இதனால் புலனாகும். இக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களை ஒத்த கவிவானர்கள் பலர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுள் ஒருவரே பதுறுத்தீன் புலவர்.

இவரது படைப்புகளுள் இன்று நமக்கு முழுமையாகக் கிடைத்துள்ளது நபிகள் நாயகத்தின் பேரரும் சிறந்த மேதையுமான முகியித்தீன் புராணம் என்ற காவியமாகும். இது இரு பாகங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. முதற் பாகம் 40 படலங்களையும் 2100 விருத்தப்பாகங்களையும் கொண்டுள்ளது. இவ்விலக்கியத்தை பதுறுத்தீன் புலவர் ஆக்க காரணகருத்தாவாக விளங்கியவர். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த செய்குமீரான் என்பவர் ஆவார். இவ்விலக்கியமே இலங்கையில் தோன்றிய முதல் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என வரலாற்று ஆசிரியர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

பதுறுத்தீன் புலவர்கள் சாந்தமும் பொறுமையும் தயவும் தெருட்சியும் தரக்கூடிய எல்லாவகையான நூல்களையும் கற்றுத் தெளிந்து கவிபாடும் வல்லவர்கள் எல்லோரும் போற்றும் வண்ணம் மேகம் பொழிகின்ற இயல்பைப் போல கவி பொழியும் கவிராயர் மட்டுமன்றி மரபு வழித் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பதும் முகிதீன் புராணத்துணைக் கொண்டு நாம் அறியலாம்.

கறி நிறத்தோகையோடும் மருமயில் நடனம் செய்யும் பெருவளம் பழுத்தசோலை பின்னிட நடந்தாரன்றே என மக்கா நகரச் சிறப்பு விளக்கப்படுகிறது.

கம்பராமாயணத்தில் கம்பன் சடயப் வள்ளலை நன்றி உணர்வோடு நினைவு கூர்ந்ததை ஒப்ப பதுறுத்தீன் புலவரும் முகையதீன் புராணம் வெளிவரக் காரண கருத்தாவான யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த உசையின் நயினாரின் மகனான செய்கு மீரானை

'அருவியல் படுக்கும் வாழை

அடும் பொழில் யாழ்ப்பாணத்தில்

ஒரு மொழி தவறா வள்ளல்

உசையிநயினான் தன்பாலன்'

என நன்றியறிவோடு நினைவு கோரும் பாங்கு கம்பராமாயண இலக்கிய பாரம்பரியத்தை உணர்ந்தி நிற்கிறது.

இந்த வகையில் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கை தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வந்து சேர்ந்து புலவரின் ஒருவராக பதுறுத்தீன் புலவர் திகழ்கின்றார். அவர் இலக்கியப் பணி முகியித்தீன் புராணத்தோடு நின்றுவிடாது. பல இசைப்பாடல்களையும் இலக்கிய உலகத்திற்கு வழங்கி அழியாஇடம் பெற்றார்.

நேசக்கரங்கள்

சஞ்சிகைக்கு ஆய்வு ரீதியான கட்டுரைகள் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

நேசக்கரங்கள்

சஞ்சிகைக்கு வாசகர்களிடமிருந்து ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களும் கருத்துக்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

வடமாகாண முஸ்லிம்களின் காணி உரிமைகள் பறிபோகின்றதா?

1990ல் வடமாகாண முஸ்லிம்களின் பலவந்த வெளியேற்றத் தின் பின் 12 வருடங்களுக்குப்பின் ஏற்பட்ட அரசு புலிகள் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து வடக்கு மீண்டும் திருப்பி முஸ்லிம்களுக்கு தங்கள் இடங்களைப் பார்வையிட, தங்கள் காணிகள் தொர்பாக பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியிருந்தனர்.

1. நிர்ப்பந்த நிலையில் காணி கொள்வனவு செய்யும் நடவடிக்கைகள் (உறுதிக்காணிகள்)
2. அனுமதிக்கப்பட்ட அளிக்கப்படாத அரசு காணிகளிலுள்ள பிரச்சினைகள்.
3. முஸ்லிம் குடியிருப்புக்களைச் (சூழத்திட்டமிட்ட) குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டிருத்தல்.
4. காணிக் கொள்வனவு துரிதப்படுத்தப்படுவதற்குப் பின்வரும் நிர்ப்பந்தக் காரணிகள் காரணமாக இருக்கின்றன.

நிர்ப்பந்த நிலையில் உறுதிக்காணிகள் கொள்வனவு நடவடிக்கைகள்.

1. சில பிரதேசங்களிலுள்ள முஸ்லிம்கள் இச்சமாதானக் காலங்களில் தமது சொந்த நிலங்களில் குடியமர வியாபார மற்றும் தொழில் விவகாரங்களில் ஈடுபட இரவு வேளைகளில் தற்காலிகமாக தங்கிக் கொள்வதற்கு புலிகள் தடைகளை விதித்துள்ளனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் முஸ்லிம்களுக்கான நேரடித்தடையினால் வீரக்தியடைந்த முஸ்லிம்களிடமிருந்து காணிகள் விலைக்கு வாங்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக முல்லைத்தீவு நகரத்தைக் குறிப்பிட முடியும்.
2. முஸ்லிம்களின் காணிகளிலிருந்து கொண்டு சில குடும்பங்கள் வெளியேற மறுத்து முரண்படுவதனால் முஸ்லிம்கள் மீள்குடியேற முடியாத நிர்ப்பந்த நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர். இம் முஸ்லிம் மக்கள் அகதிகளாக வாழும் பிரதேசங்களிலிருந்து வறுமைக்கு மத்தியிலும் தமது காணிகளை பார்க்கச் செல்லும்போது

ஏமாற்றமும் வீரக்தியும் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டு காணிகளை விலைக்குக் கேட்டு வாங்கிக் கொள்கின்றார்கள். இவ்வாறான நிகழ்வுகள் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, நாச்சிக்குடா, விடத்தல்தீவு போன்ற இடங்களில் காண முடிகின்றது.

3. காணி விற்பனை சாதாரண நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு அசாதாரண நிலையை அடைந்துள்ளது. சில முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் முற்றாக விலைக்கு வாங்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக கிளிநொச்சியின் வட்டக்காட்சி, சாவகச்சேரி, மன்னார் மாவட்டத்தின் கீழ்.
4. முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் விலைக்கு வாங்கப்பட்டு விரைவாக இழக்கப்பட்டுவிடக்கூடிய அபாய நிலையிலும் காணப்படுகின்றன. இதற்கு உதாரணமாக மன்னார் மூர் வீதி, முல்லைத்தீவு நகரம், யாழ்ப்பாணம் முஸ்லிம் வட்டாரமும்.
5. முஸ்லிம் கிராமங்களிலுள்ள பொதுக்காணிகளிலும் சேர்த்து வாங்கப்படுகின்ற. இதற்கு உதாரணமாக பொதுக் கிணற்றுக் காணிகள், நீராவிப்பட்டி, முல்லைத்தீவு.
6. பங்குகள் சிலருக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ள காணியை தூண்டுதலின் பேரில் வாங்கப்படுவதால் முஸ்லிம்களுக்கு கிடையே சமூக ஒற்றுமை சீர்குழைக்கப்படுகிறது.
7. இன்னொருவருடைய காணியை வெறொருவர் விற்பதால் காணி உரிமையாளர்களுக்கும் காணி வாங்கியவர்களுக்கும் இடையில் பிணக்குகள் ஏற்பட்டு இதன் விளைவாக முஸ்லிம்களுக்கு காணி கிடைக்காத சூழ்நிலை உருவாகின்றது. அத்துடன் முஸ்லிம்களுக்கும் காணியை வாங்கிய முஸ்லிம் மக்களுக்கும் இடையில் முரண்பாடு ஏற்படுகின்றது.

அனுமதியளிக்கப்படாத அரசு காணிகளிலுள்ள பிரச்சினைகள்.

1. தற்போது குடியிருப்போர் "துரித காணிச்சீர்திருத்தச்சட்டத்தின்" கீழ் விண்ணப்பித்து முஸ்லிம் களுடைய காணியை தமதாக்கிக்கொள்ளும் நடைமுறை தற்போது நடைபெறுகிறது. காணி மாற்றமானது ஆட்சியுரிமை என்பதைப் பயன்படுத்தி முஸ்லிம்களின் விவசாயக் காணிகள் இழக்கப்படுகின்றன.

2. முஸ்லிம்களினால் பிடிக்கப்பட்டு பயன்பட்டுவந்த காணிகள் அங்கு தொடர் பயிற்செய்கை இன்மையால் தற்போது இதனைப்பிடித்து பயிற்செய்கை பண்ணும் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

முஸ்லிம் குடியிருப்புக்களைச் சூழ திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டிருத்தல்

1. முஸ்லிம் கிராமங்களைச் சூழ காணப்படும் அரசு காணிகள் இயற்கையான சனத்தொகை அதிகரிப்புக்கு ஏற்ப, முஸ்லிம்களால் பயன்படுத்த, கலாசாரங்களை பேணக்கூடிய வகையில் காணப்படுபவைகளாகும். இக்காரணிகள் தமிழ் மக்கள் குடியமர்த்தப்படுவதனால் முஸ்லிம் கிராமங்கள் நெருக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அதிகரித்த சந்ததியினருக்கு ஏற்ப காணிகள் அற்ற நிலை தோன்றியுள்ளது. மற்றும் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களால் கலாசார அச்சுறுத்தல்களுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டுள்ளனர். உதாரணம் கிளிநொச்சி மாவட்ட நாச்சிக்குடா, விடாதீவுக்கும் பெரியமடுவிற்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசம், நானாட்டானில் மாதா கிராமத்திட்டம், மடுக்கரை, மன்னார்தீவுப்பகுதிகள்.
2. முஸ்லிம் கிராமங்களினுள் முஸ்லிம்களை வெளியேற்றியபின் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் கிருஸ்தவ ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருத்தல். உதாரணமாக நாச்சிக்குடா பிரதேசத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

காணீ விற்பனை துரிதப்படுத்தப்படுவதற்கு பின்வரும் நிர்ணயங்களைக் காரணிகள் காரணமாக இருக்கின்றன.

1. மீண்டும் வெளியேற்றப்பட்டு விடுவோம் என்ற அச்சம்.
2. மீண்டும் யுத்தம் வந்துவிடலாம் என்ற அச்சம்.
3. அகதி நிலையிலுள்ள வறுமை
4. பணத்தின் தேவையிருப்பதனால் பேரம் பேசப்படும் பொழுது தூண்டப்படுதல்.
5. நேரடி மறைமுகத் தடைகள்.
6. காணியில் இருந்து கொண்டு எழுப்ப மறுத்தலும் விலைக்குக் கேட்கின்றமையும்.

7. பொருத்தமான மீள்குடியேற்றத்திட்டம் உருவாக்கி ஊக்குவிக்கப்பட்டமை.
8. அதிகரித்த பிள்ளைகளுக்கு காணிகளை பிரிக்க முடியாமையால் காணியை விற்பனை பணத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்தல்.

இவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலைக்கு வடக்கு முஸ்லிம்களின் பலவந்த வெளியேற்றம் வடக்கு முஸ்லிம்களை காணி விடயத்தில் பாதித்துள்ளது. இந்நிலையில் முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய பிரதேசத்துக்காணிகளையும் சொத்துக்களையும் பாதுகாக்கும் திட்டத்தை அரசாங்கம் சர்வதேச சமூகம் செய்ய வேண்டும். விடுதலைப்புலிகள் இந்நடவடிக்கைகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும். அவ்வாறாயின் அவர்கள் முஸ்லிம்களை வெளியேற்றுவதற்கு வருந்தியதில் உண்மைத்தன்மை இருக்கும்.

முஸ்லிம்களின் காணிகளைப் பாதுகாப்பதற்கான யோசனைகள்.

1. 1990ம் ஆண்டு பலவந்தமான வெளியேற்றத்தின் பின் மீள் குடியேற்றம் நடைபெற்று இயல்பு வாழ்வுக்கு முஸ்லிம்கள் திரும்ப முன்னர் அகதி நிலையில் உள்ள நிர்ணய நிலையைப் பயன்படுத்தி வாங்கப்பட்ட அனைத்துக் காணிகளும் சொத்துக்களும் சட்டரீதியாக செல்லுபடியற்றதாக்குதல்.
2. அரசினால் தற்காலிக உத்தரவுப்பத்திரம் (CDO) வழங்கப்பட்ட காணிகளை எக்காரணம் கொண்டும் மாற்று இன மக்களுக்கு பெயர் மாற்றம் செய்யப்படுவதை தடைசெய்தல்.
3. திட்டமிட்டு முஸ்லிம் குடியிருப்புக்களை சூழ தமிழ் குடியேற்றங்கள் செய்யப்படுவதை தடுத்தல்.
4. முஸ்லிம்களின் பொதுச் சொத்துக்காணிகளின் சமயக் கலாசாரக் காணிகளைப் பாதுகாத்துதல்.
5. முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான சகல காணிகளையும் எவ்வித தடையுமின்றி பயன்படுத்துவதற்கு அனுமதியளிக்கப்படல் வேண்டும்.
6. முஸ்லிம்களின் பாவனைக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட காணிகளையும் எவ்வித தடையுமின்றி பயன்படுத்துவதற்கு அனுமதியளிக்கப்படல் வேண்டும்.

இடம் பெயர்ந்த வடபுல முஸ்லிம்களின் கல்வியும் எதிர்காலமும்

இடம் பெயர்ந்த வடமாகாண முஸ்லிம்களை, ஓரங்கட்டிய வடமேல் மாகாண முதலமைச்சர்.

கடந்த 2006-11-09 அன்று புத்தளம் ஸாஹிபா தேசிய கல்லூரியில் புத்தளம் வடக்கு கல்விக் கோட்டத்திற்கான பாடசாலைகளில் கல்வி வளர்ச்சி அபிவிருத்தி சம்பந்தமான கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. இக்கலந்துரையாடலில் வடமேல் மாகாண முதலமைச்சர் திரு அதுல விஜயசிங்ஹ பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார். இந்த நிகழ்வில் வடமேல் மாகாண கல்விச் செயலாளர் திரு. B. M. A, பாலசூரிய, வடமேல் மாகாண சபை உறுப்பினர்களான ஜனாப். நியாஸ், ஜனாப் யஹியா, ஜனாப் தாஹிர், திரு ராதாகிரிஷ்நன், வடமேல் மாகாண கல்விப் பணிப்பாளர் திரு B. M. அசோக ஜயசிங்கஹ, புத்தளம் வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. R.D. சொலமன், கோட்டத்திற்குப் பொறுப்பான கல்விப்பணிப்பாளர் திருமதி. நிர்மலா, புத்தளம் வலய தமிழ் பிரிவுக்குப் பொறுப்பான பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு ஜவாத் மரைக்கார், பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளர்கள், பாடசாலைகளின் அதிபர்கள், பிரதி அதிபர்கள், பாடசாலைகளின் அபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளர்கள் ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர்.

இந்த நிகழ்விலே வடக்கிலிருந்து LTTE யினால் விரட்டியடிக்கப்பட்ட இடம் பெயர்க்கப்பட்ட முஸ்லிம்களின் எதிர்காலம் இருள் மயமாக கப்பட இருப்பது தெட்டத்தெளிவாக வெளிக்காட்டப்பட்டது. குறிப்பாக எதிர்கால சந்ததிகளான மாணவச்சிறார்கள் இன் உரிமைகள் பறிக்கப்படப் போவதை முன்சூட்டியே அறிவிக்கும் சமீஞ்சையாக இந்த நிகழ்வு அமைந்தது பெரும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். ஒவ்வொரு பாடசாலைகளின் அதிபரிடமும் பாடசாலைகளின் பரீட்சைப்பெறுபேறுகள், தரமான உள்ளீட்டு நிதிகள் தொடர்பாக விசாரிக்கப்பட்டதுடன் வளப்பற்றாக்குறைகள் தொடர்பாகவும் கலந்துரையாடப்பட்டது. அதன்போது இடம் பெயர்ப்பு மாணவர்கள் அதிகமாகக் கற்கும் பாடசாலையொன்றின் அதிபர் ஒருவர் விசாரிக்கப்பட்டபோது அதுவரை சாந்தமாக உரையாடிக் கொண்டிருந்த முதலமைச்சர் அதிபரின் வேண்டுகோள்களை ஏற்றுக் கொள்ளாதவராக

பின்வருமாறு சீறினார்.

“நிஸாத் பதியுத்தீனிடம் கேளுங்கள், எங்களுக்கு இந்தப் பிரதேசப் பிள்ளைகளின் கல்விதான் முக்கியம் அவர்களுடைய பிரதேசம் எல்லாம் கிளியராகி விட்டது அவர்களைப் போகச் சொல்லுங்கள்” அதன் பின்னர் குறிப்பிட்ட பாடசாலையின் அதிபரும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளரும் எவ்வளவு வேண்டுகோள் விடுத்தும் அது செவியேற்கப்படவில்லை. இறுதியாக எல்லாவற்றையும் எழுதித்தாருங்கள் நான் நிஸாத் பதியுத்தீனிடம் கொடுக்கிறேன் என தரகர் வேலை கேட்டார். 50% இடம்பெயர்க்கப்பட்ட மாணவர்களைக் கொண்ட பாடசாலைக்குக் இந்த நிலை என்றால் 90% இடம்பெயர்க்கப்பட்ட மாணவர்களைக் கொண்ட பாடசாலைக்குத் கிடைத்த வரவேற்பைச் சொல்ல வேண்டுமா? இன, மத, மொழி, பிரதேச பேதமின்றி ஒன்றாக ஒற்றுமையாக வாழ்துவரும் புத்தளம் மக்களின் நெஞ்சங்களில் நஞ்சை விதைத்து, பிரதேச வாதம் பேசித்திரியும் சிலரின் வயிற்றில் பாலைவார்த்துவிட்டார். சமாதானம், சமஉரிமை, இனங்களிடையே ஒற்றுமை போன்றவற்றைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட இலங்கையின் கல்வித்திட்டத்திற்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சர் என்ற பொறுப்பான பதவியைக் கொள்ளையடித்துள்ள இவர் போன்றவர்களின் நாட்டில் சமாதானம் நிலவுமா? கோடிக்கணக்கான சொத்துக்கள் செல்வம் நிலபுல எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு 24 மணி நேரத்தில் வெளியேற்றப்பட்டு உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு உணர்வுற்ற நிலைமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இடம் பெயர்ந்த முஸ்லிம் மக்கள் இங்குகிடைக்கும் உலர்உணவுப் பிச்சைக்காக காத்துக் கிடக்கவில்லை. அவர்கள் இப்போதே செல்லத்தயார். முதலமைச்சர் அவர்களே பாதுகாப்பு, மற்றும் மீண்டும் விரட்டப்படாமக்கான உத்தரவாதம் என்பனவற்றை உங்களால் தரமுடியுமா? எங்களைத் திருப்பி விரட்டுவதற்கு உங்களின் தலைமையில் ஒரு பயங்கரவாதக் குழு உருவாக்கப்பட்டிருப்பதை உணர்த்தி விட்டீர்கள். இருந்தாலும் உங்கள் இந்த பயங்கரவாதக் குழுவில் முக்கிய போராளிகளாக எமது சகோதரர்கள் செயற்படுவதையிட்டு திருப்தியடைகிறோம்.

எனவே சகோதரர்களே நமது நாட்டின் கல்விக் குறிக்கோளில் குறிப்பிடப்படும் எதிர்கால சந்ததியினரிடம் சமாதான சகவாழ்வை உருவாக்க இந்த முதலமைச்சர் போன்றவர்கள் விடுவார்களா? இனங்களிடையே துவேச உணர்வைத்தூண்டும் இவர்களெல்லாம் பல்லின சமூகம் வாழும் இந் நாட்டின் தலைமைப் பதவிக்குத் தகுதியானவர்களா? ஆச்சரியம் என்னவென்றால் தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் நல்லிணக்க பிரதி அமைச்சரவர் களும் இந்த நிகழ்விலே கலந்து கொண்டதுதான்!

எனவே, அரசியல் வாதிகளே! அரச, அரசாபற்ற நிறுவனங்களே! நாட்டின் எதிர்கால சந்ததிகளே சர்வதேச அமைப்புகளே! கல்விக்கு உதவும் கனவான்களே, தனவான்களே இது உங்கள் கவனத்திற்கு.

இடம் பெயர்ந்த வடமாகாண வால்பர் ஒன்றியம்

உலக அமைதிக்கு சகிப்புத்தன்மை ஒன்றே வழி

வஹிசுத்தீன் கான்

“ருபியே) எது மிக உன்னத வழிமுறையாய் (அழகிய நன்மையாய்) உள்ளதோ அதன் மூலம் தீமையைக் தடுப்பீராக”
(அல்குர்ஆன் 23 : 96)

1. ஐனவரி 1995இல் நாளிதழ்களிலெல்லாம் “ஐக்கிய நாடுகள் சபை, 1995ஆம் ஆண்டை, சகிப்புத் தன்மை ஆண்டாக அறிவித்துள்ளது” எனும் செய்தி வெளியாயிற்று. மற்றவர்களின் நடவடிக்கைகள், கோட்பாடுகள் மற்றும் கருத்துகள் யாவற்றையும் சகித்துக் கொள்ளும் தன்மை, உலக அமைதியை நிறுவுவதில் பெரும் பங்கு வகிக்கும் என்றும் ஐ. நா வளிக்கமளித்தது. ஐ. நா. கல்வி, அறிவியல் மற்றும் கலாச்சார நிறுவனத்தின் (Unesco) அறிக்கை ஒன்று இவ்வாறு கூறுகிறது:

“இனவெறிப் போராட்டங்கள், சிறுபான்மையினரிடம் காட்டப்படும் பாகுபாடு, அகதிகளிடமும் புகலிடம் நாடியவர்களிடமும் காணப்படும் பேரரசம் இவற்றிற்கெல்லாம் தீர்வு ‘சகிப்புத்தன்மை’ ஒன்றுதான்”. இன வெறியும் மத வெறியும் பல நாடுகளில் பாகுபாட்டைப் பல்வேறு வடிவங்களில் தோற்றுவித்து மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டவர்களை அச்சுறுத்தும் அளவிற்குப் பெருகி விட்டன. பத்திரிகை மற்றும் இதழ் ஆசிரியர்கள் எழுத்துச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தியமைக்காக அச்சுறுத்தப்பட்டு வன்முறைக்கு ஆளானார்கள். இத்தகைய சம்பவங்கள் நாளுக்க நாள் பெருகுவது போலவே குற்றங்களுக்கம் வேலை வாய்ப்பினமைக்கும் குறிப்பிட்ட ஒரு சமுதாயத்தைப் பொறுப்பாளியாக்கும் அரசியல் இயக்கங்களும் பெருகி வருகின்றன. “21ஆம் நூற்றாண்டில் நுழையும் தறுவாயில் நாம் எதிர்கொள்ளும் சவால்களில் சகிப்புத்தன்மை இல்லாமை ஒரு பெரும் சவால்” என்று கூறுகிறது Unesco அறிக்கை. சகிப்புத்தன்மை இல்லாமை, இன மற்றும் அரசியல் பிரச்சினை ஆகும். தனி மனிதர்களுக்கிடையில் மற்றும் கலாச்சாரங்களுக்கிடையில் காணப்படும் வேறுபாடுகளை உரிய வகையில் ஏற்றுக் கொள்ளாததன் விளைவுதான் இது. சகிப்புத்தன்மையின்மை நிறுவன ரீதியாகவும் அமைப்பு ரீதியாகவும் வெளிப்படும்போது, ஐனநாயக் கொள்கைகள் நசுக்கப்பட்டு, உலக அமைதிக்கே பங்கம் விளைவிக்கிறது.

ஐ. நா. வின் இந்த அறிக்கை மிகவும் பொருத்தமானதும் காலதிற்கு உகந்ததும் ஆகும்.

உலகில் இன்றைய முக்கியத் தேவை ‘சகிப்புத் தன்மை’யேயாகும்.

மனிதனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையில் கருத்து வேற்றுமை நிலவுகிறது என்பதும் அது எல்லா நிலையிலும் யாவற்றையும் பாதிக்கிறது என்பதும் அன்றாட வாழ்க்கையில் நாம் கண்டு வரும் அப்பட்டமான உண்மை. குடும்பத்தில் அல்லது சமுதாயத்தில், இனத்தில் அல்லது நாட்டில் எந்த நிலையிலானாலும் சரி வேறுபாடுகள் எங்கும் இருந்தே தீரும். வேறுபடுவது என்பது மனிதப் பண்பாகவே ஆகிவிட்ட நிலையில் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டுவது அல்லது ஒருமைப் பாட்டைக் கொண்டு வருவது எப்படி என்பது தான் இப்போதைய கேள்வி.

ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட வேற்றுமையைக் களைவது இன்றியமையாதது என்று சிலர் கருதுகின்றனர். ஆனால் இந்தக் கருத்து நடைமுறைச் சாத்தியமல்லாததால் ஏற்படையதன்று. ரோஜாப் பூக்களோடு இணைந்துள்ள முட்களை நீங்கள் விரும்ப மாட்டீர்கள். ஆனாலும் அவை எல்லாவற்றையும் நீக்கி அழித்து விடுவது சாத்தியமே இல்லை. ஒன்றை நீக்கினால் வேறொன்று முளைக்கும். நிலத்தைச் சமம் செய்யும் இயந்திரங்களைக் (Bulldozer) கொண்டு எல்லா ரோஜாச் செடிகளையும் அழித்தாலும் புதிய செடிகள் முளைக்கவே செய்யும். அவற்றிலும் முட்களுடனேயே பூக்கள் மலரும்; அதைத் தடுக்க முடியாது. இந்த நிலையில் சகிப்புத்தன்மையை உருவாக்கி வளர்த்தாலே அமைதி நிறைந்த சமுதாயத்தை நிறுவ இயலும். இவ்வுலகில் வேற்றுமைகள் நிலவும் நிலையில் ஒன்றுபட்டு ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட வேண்டுமே அல்லாது வேற்றுமைகளைக் களைந்து விட்டுத்தான் ஒற்றுமையை வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கூறுவது முறையில்லை. வேற்றுமைகளை அறவே களைவது என்பது முடியாத காரியம். இவ்வுலகில் அமைதியை அடைவதன் இரகசியம் என்னவெனில் கருத்து வேறுபாடுகளைச் சகித்துக் கொள்வதுதான்.

கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுவதில் தவறில்லை. உண்மையில் அநேக நன்மைகளை விளைவிக்கக்கூடிய விரும்பத்தக்க ஒரு நிலைதான் அது. வாழ்க்கை எனும் இப்பூந்தோட்டத்தின் அழகு, ஒற்றுமை எனும் பூக்கள் முட்கள் எனும் வேற்றுமைகளோடு மலர்ந்திருந்தால் தான் அதிகரிக்கும்.

இந்த மனப்பான்மை நன்னடத்தைையை வளர்க்கிறது என்பது அது நல்கும் ஒரு நல்ல பலன் ஆகும். உங்களோடு ஒத்த கருத்துகள் உடையவர்களோடு நீங்கள் சுமுகமாகப் பழகினால் நீங்கள் நல்ல, நடத்தை உடையவர்களாகக் கருதப்படுவீர்கள். ஆனால் உங்களிலிருந்து வேறுபட்ட கருத்துடையவர்களோடு நீங்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டால் நீங்கள் மிகச் சிறந்த பண்புடையவர்களெனும் சிறப்புக்கரியவர்களாவீர்கள்.

இதே போல், ஒரு சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்கள் யாவரும் எவ்விதக் கருத்து வேறுபாடுமின்றி ஒத்த

கருத்துடையவர்களாக இருப்பின், அவர்கள் சீக்கிரமே உற்சாகம் குன்றிக் காணப்படுவார்கள். இத்தகைய சமுதாயத்தின் அங்கங்களின் அறிவு வளர்ச்சி நின்று விடும். வேறுபடும் கருத்துகள் மோதும்போதுதான் தனி மனிதன் அறிவு வளர்ச்சி பெறுவான். இவ்விதக் கலந்துரையாடல் இல்லாத நிலையில் அறிவு வளர்ச்சி எப்படி இருக்க முடியும்?

கருத்து வேற்றுமையும் எதிர்ப்பும் தோன்றும்போது சகிப்புத் தன்மை பேணுவது எதிர்மறையான அணுகு முறையாகாது. நிச்சயமாக அது நல்ல பலன் தரும் ஒரு ஆக்கப் பூர்வமான செயலேயாகும்.

கருத்து ஒற்றுமை, மனிதனி மனப்பான்மையைச் சீரடையச் செய்வதில் ஒரு நல்ல பங்கு வகிக்கிறது. அறிவுப்பூர்வமான மோதல்கள் அல்லது எதிர்ப்புகளைச் சமாளித்து வெற்றி கொள்வதன் மூலமே ஒரு நல்ல ஆளுமை (Personality) உருவாகும். மனித சமுதாயத்தில் இத்தகைய (வேறுபாடு நிலவும்) நிலை அறவே இல்லாமல் ஆகி விட்டால் நற்பண்புகளின் வளர்ச்சி முற்றிலும் ஆருகிவிடும்.

இவ்வுலகில் யாருமே முற்றிலும் நிறைவுடையவரல்லர். ஒரு மனிதரிடம் சில நல்ல பண்புகள் அமையப் பெற்றிருந்தால், வேறு சில பண்புகள் அவரிடம் இல்லாமலிருக்கலாம். மக்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். ஆனால் மனிதனின் முழு வாழ்க்கையில், கருத்து வேறுபாடுகள் உண்மையில் ஒரு பெரும் பாக்கியம் என்றே கூற வேண்டும். ஒருவரிடத்துக் காணப்படும் குறைகளை நிறைவு செய்யும்; ஒருவரிடத்து காணப்படும் திறமைகள் வேறொருவரிடத்துக் காணப்படும் திறமையின்மையை நிறைவு செய்யும். மற்றவரின் கருத்து வேறுபாடுகளைச் சகித்துக் கொள்ள மக்கள பழகி விட்டால் ஒட்டு மொத்த மனித சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு அது பெரும் உந்து சக்தியாக விளங்கும்.

சகிப்புத்தன்மை, ஒரு மனிதனை அவனுடைய நேரத்தை வீணாக்குவதிலிருந்தும் அவனது திறமையைத் தேவையற்ற மேதால்களில் விரயமாக்குவதிலிருந்தும் தடுத்து நிறுத்தும் வேறொருவருடைய விரும்பத் தகாத நடத்தையால் பாதிக்கப்படும்போது மனநிலை பேதலித்துச் சமநிலை பிறழ்ந்து தடுமாறுவோம். ஆனால் இத்தகைய நடத்தையால் உணர்ச்சி வசப்படாமல் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டால் சமநிலை பிறழாமல் காத்து ஒரு வினாடி கூட வீணாகாமல் எப்போதும் போல் வழக்கமான வேலையில் ஈடுபட முடியும். சகிப்புத்தன்மை பேணும் கொள்கை, உங்கள் திறமையை மேம்படுத்தும்; ஆனால் சகிப்புத்தன்மையற்ற நடத்தை திறமையைக் குறைத்து விடும்.

சகிப்புத்தன்மை நிர்ப்பந்தப்படுத்தக் கூடிய ஒரு பண்பன்று; மனிதனின் பெருந்தன்மையைக் காட்டக்கூடிய உறுதியான ஒரு கொள்கை அது. ஒரு சமுதாயத்திலுள்ள சகிப்புத்தன்மைமிக்க மக்கள் ஒரு தோட்டத்தில் மலர்ந்திருக்கும் மலர்கள் போன்றவர்கள் ஆவர்.

சகிப்புத் தன்மை : அமைதியின் பரிசு

இவ்வுலகில் நாம் எதையும் அதற்குரிய விலை கொடுக்காமல் பெறவியலாது. எதற்கும் ஒரு விலையுண்டு;

அமைதிக்கும் அதற்குரிய விலையைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் அமைதியை இழக்க நேரிடும். அமைதிக்குரிய விலைதான் என்ன? வெறும் சகிப்புத்தன்மை மாத்திரமே! வேறுபாடுகள் நிறைந்த உலகில் தான் நாம் சகிப்புத்தன்மை மாத்திரமே! வேறுபாடுகள் நிறைந்த உலகில் தான் நாம் வாழ்கின்றோம்; இந்த வேறுபாடுகளை நீக்கிவிட முடியாது. எனவே நம் முன் இரண்டு வழிகள் உள்ளன. சகிப்புத் தன்மையைக் கடைப்பிடிப்பது அல்லது அதை விட்டு விடுவது. இரண்டாவது வழி வன்முறையைத் தூண்டும்; முதலாவது வழி அமைதியைத் தரும். சகிப்புத்தன்மை உள்ள இடத்தில் அமைதி நிலவும்; அது இல்லாத இடத்தில் வன்முறையும் இடத்தில் அமைதி நிலவும்; அது இல்லாத இடத்தில் வன்முறையும் போரும் மூளும். அமைதிக்கு ஒரே ஓர் உலகளவிய சூத்திரமாகச் சகிப்புத் தன்மையே உள்ளது. இந்தச் சூத்திரம் குடும்ப வாழ்க்கையிலும் சமுதாய வாழ்க்கையிலும் தன், உலகளவிய அளவிலும் பிரயோகிக்கப்பட வல்லது; வெற்றியையே தரும்

அமைதி வேண்டுமாயின் நாம் சகிப்புத்தன்மை பேணும் கலாச்சாரத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். சகிப்பற்ற தன்மை போருக்கே வழிவகுக்கும்.

இன்று நம்மைப் பாதித்துள்ள பல பிரச்சினைகளில் பெரும் பாலானவற்றிற்கு மூல காரணம், நாம் இயல்பான சகிப்புத்தன்மையிலிருந்தும் விலகி நிற்பதுதான்; நாம் கடைப்பிடிக்காத சிறந்த வழி சகிப்புத் தன்மைதான். நம்மை இன்று எதிர் கொண்டுள்ள பல சிக்கல்களுக்கும் காரணம், நாம் நமக்கு இயற்கை காட்டும் வழியைப் பின்பற்றாததுதான் தான்.

வின் மீண்களும் கோளங்களும் அவற்றுக்குரிய பாதையில் தொடர்ந்து சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன; அவை ஒன்றோடு ஒன்று ஒருபோதும் மோதிக் கொள்வதில்லை. மனிதன் அவனுடைய வாழ்க்கையின் இலக்கை, மற்றவரோடு உரசிக் கொள்ளாமல், சென்றடையும் வழியைக் காட்டுவதாக இது அமையும். சூரியனும்கூட ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும். எவ்விதப் பாகுபாடும் காட்டாமல், மற்றவர்கள் வாழ வழி வகுத்துக் கொடுப்பது எப்படி என்பதை அது நமக்குக் காட்டுகிறது. மரமும் நல்ல படிப்பினை ஊட்டும் ஓர் உதாரணம் ஆகும்; தீமை விளைவிக்கக் கூடிய கரியமில் வாயுவுக்குப் (கார்பன் டை-வாயுவை (அக்ஸிஜனை) நமக்கு வழங்குகிறது. தம் சுற்றுப் புறத்தை பாராட்டுகிறார்களா அல்லது தூற்றுகிறார்களா என்று அவை பாசன நீர் வழங்கும்போது, அவை தனக்குத் திருப்பித் தருவது என்னவென்பதைப் பற்றிக் கவலைப் படுவதில்லை. கரை புரண்டு ஓடும் நதி, வயல்வெளிகளுக்குப் பாசன நீர் வழங்கும்போது, அவை தனக்குத் திருப்பித் தருவது என்னவென்பதைப் பற்றிக் கவலைப் படுவதில்லை. இத்தகைய பொதுநலம் விழையும் பண்புகளை மனிதர்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துரைத்து மனதில் பதிய வைத்தால் ஒழிய இம்மண்ணில் சொல்லத்தக்க சாந்தி வாழ்க்கையை நிலை நாட்டுவது சாத்தியமில்லை.

சுருக்கமாக, இயற்கையில் எங்கும் 'உடன்பாடு' தான் வியாபித்துள்ளது. எதிர்ப்பு - ஒவ்வாமை (Negativity) இயற்கை உலகில் எங்குமே இல்லை. நாம் எப்போதும்

உடன்பாட்டையே ஊக்குவிக்க வேண்டும்; எதிர்மறைச் சூழ்நிலையிலும் உடன்படும் பண்பை வளர்க்க வேண்டும் என்பதையே இது நமக்குப் பாடமாகப் புகட்டுகிறது.

இயேசு கிறிஸ்து இயற்கையின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றும்படி நமக்கு அறிவுறுத்துகிறார்:-

“பரமண்டலத்திலுள்ள எங்கள் பிதாவே! உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறது போல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக” (மத்தேயு 6 : 10)

மனிதனுக்கும் இப்பிரபஞ்சத்திற்கும் உகந்த மதம் அமைதி ஒன்றே. அமைதியான சூழ்நிலையில் நன்மையான யாவும் கிட்டும்; அமைதியில்லாவிட்டால், தனி மனிதனாலும் சமுதாயமானாலும் பலனுள்ளது எதையும் பெறவியலாது. தேசிய அளவிலும் உலகளாவிய அளவிலும் இதுவேதான் உண்மை.

அமைதிக்குப் “போரில்லாமை” என வெகு பொருத் தமாகக் கல் வியாளர்கள் விளக்கம் தந்துள்ளார்கள். ஆனாலும் சிலர், அமைதியைத் தொடர்ந்து நீதி வழங்கப்படுவது இன்றியமையாதது என்று கூறுகின்றனர். அமைதியை அடைய இத்தகையதொரு நிபந்தனை விதிப்பது நடைமுறைச் சாத்தியமானதன்று. அமைதியின் நோக்கமே நமக்கு நீதியைப் பெற முயலும் வழியை வகுத்துக் கொடுப்பதும் மற்ற நல்ல ஆக்கப்பூர்வமான பலன்களைத் தேடித் தருவதும் தான்.

ஹுதையிய அமைதி உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவதில் நபி (ஸல்) அவர்கள் கையாண்ட முறை ஒரு தெளிவான உதாரணத்தை நமக்குப் காட்டுகிறது. பகைவர்கள் விதித்த நிபந்தனைகளை எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டதன் பலனாக, சரித்திரப் புகழ் பெற்ற பத்தாண்டு போரில்லா உடன்படிக்கையின் மூலம் வெளிப்படையாக எவ்வித நீதியும் கிட்டவில்லை; அன்னாருடைய உரிமைகளும் வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த அமைதி உடன்படிக்கையின் மூலம் நபி (ஸல்) அவர்களும் அவர்களின் தோழர்களும் தங்களை முற்றிலும் ஒன்றிணைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. இந்த ஒருமைப்பாட்டால் போர் தொடுக்காமலே நீதி பெற முடிந்தது.

ஐப்பானின் தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் நிறைந்த நகரங்காக விளங்கிய ஹிரோஷிமாவும் நாகசாகியும் 1945ஆம் ஆண்டு அணுகுண்டு வீசப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. இந்தப் படுகொலைச் சம்பவத்திற்குப் பின் ஐப்பான் வன்முறையை ஒழித்துக் கட்டிவிட்டு அமைதி வழியைக் கடைப்பிடித்தது. தேசிய வளர்ச்சிக்குரிய “தலை கீழான வழி” (Reverse Course) என்று அதை அழைத்தனர். அதன் விளைவாக 40 ஆண்டுகளுக்குள் போர் முறையை அணுகாமலேயே, ஐப்பான் ஒரு பெரிய பொருளாதார வல்லரசாக உயர்ந்து விட்டது.

வன்முறை, அமைதி ஆகிய இரு சொற்களும் மிக விசாலமான பொருள் (அர்த்தம்) கொண்டவை. வன்முறை என்பது தனிப்பட்ட விரோதம் முதல் முழுமையான ஒரு போர் வரை அவை சம்பந்தப்பட்டவற்றைக் குறிக்கும் சொல். அமைதி என்பது சகிப்புத் தன்மை முதல் நேசம் வரையுள்ள பலனுள்ள பண்புகளைக் குறிப்பதாகும். அமைதி இயல்பான பண்புகளோடு இணைந்தது:

ஆரோக்கிமான சூழ்நிலை உருவாக அணுகூலமாக அமையும் எல்லா வாய்ப்புகளையும் நல்க வல்லது. மனித சமுதாயத்திற்கு அமைதி ஒரு வரம்.

ஆனால் வன்முறை ஒரு சாபக்கேடு. அமைதியும் நேசமும் கைகோர்த்துச் செல்லக் கூடியவை. விரோதம் தான் வன்முறையைத் தூண்டும். அமைதி மக்களை ஒன்றிணைக்கும்; வன்முறை அவர்களைப் பிரித்துச் சீர்குலைந்து விடும். அமைதி, மிகச் சிறந்த மனிதப் பண்புகளை உருவாக்கும்; வன்முறையோ காட்டுமிராண்டித் தனத்தை வளர்க்கும். அமைதி, வாழ்க்கையை வளமுறச் செய்யும்; வன்முறை அழிவுக்கும் நாசத்திற்கும் முன்னோடி. அமைதி, ஒரு சமுதாயத்தின் நல்ல கூறுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும்; வன்முறை அவற்றிற்கு நேர் முரணானவற்றையே ஊக்குவிக்கும்

இயேசு கிறிஸ்து கூறினார், “எதிரயை நேசிப்பாயாக” என்று. எதிரிகளிடமும் அமைதியோடு பழக வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள். அதாவது அமைதி வழியைப் பயன்படுத்தி எதிரியையும் வெல்ல வேண்டும். அமைதியை அடைய இறை தரும் சூத்திரம் இது:-

இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய மதக் கோட்பாடு என்னவென்பதை குர்ஆன் வெகு பொருத்தமாக விளக்குகிறது.

“அல்லாஹ் உங்களை அமைதி)சாந்தியும், சமாதானமும் நிறைந்த இல்லத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுருக்கின்றான்”. (அல்குர்ஆன் 10 : 25)

இதன் பொருள் : இறைவனின் படைப்புத் திட்டத்தின்படி அமைதியும் ஒருமைப்பாடும் மனித சமுதாயத்தில் நிலவுவது அத்தியாவசியம். இறைவனே அமைதி நிறைந்தவன் தான். (அமைதி இறைப் பண்புகளில் ஒன்று). இவ்வலகில் அமைதி நிலவ வேண்டும் என்பதுதான் இறைவனின் நாட்டம்; அமைதியான உலகம் தான் அவனுடைய அருளைப் பெறும்.

அமைதியான உலகமே இம்மண்ணின் சுவர்க்கமாகும். இத்தகையபோர் உலகத்தில் தான் நாம், நம்மையும் இப்பிரபஞ்சத்தையும் படைத்த இறைவனை உணரவும் அவனோடு தொடர்பு கொள்ளவும் இயலும்.

எனவே தனி மனித வாழ்க்கையினாலும் சரி அல்லது தேசிய வாழ்க்கையிலானாலும் சரி, வன்முறையை எந்தச் சாக்குப்போக்கும் நியாயப்படுத்த முடியாது. எனவே நாம், நம்மைப் பொருத்த வரையில் அமைதி பேண வேண்டும்; நாம் விரும்பும் எதையும் அதில்லாமல் அடைய முடியாது.

இரண்டும் இரு துருவங்களானாலும் அமைதியும் வன்முறையும் மனித உள்ளத்திலேயே உருவாகின்றன. பின் விளைவை நினைத்துப் பார்தால் யாருமே வன்முறையில் இறங்க மாட்டார்கள். அமைதி மனித நேயத்தோடு இணைந்து போகும் ஒரு தன்மை என்பதை உணர வேண்டும்.

வன்முறை எனபது மிருகத்தின் நிலைக்குத் தள்ளிவிடக் கூடியது.

அமைதி நிறைந்த உள்ளங்கள் உலக அமைதியை உருவாக்கும்.

மனிதன் அமைதியாகப் பிறந்தான்; அவன் அமைதியாக மரணிக்க வேண்டும்

பொழுது தம் பெயர்களை வடக்கின் பங்கீட்டுப்பட்டியலிற்கு மாற்றினர். சில குடும்பங்கள், வடக்கிலுள்ள தங்கள் வீடுகளை மீளவும் மீள்கட்டுவதற்கு இங்கிருந்த தமது வீடுகளை விற்றனர். நாங்கள் சந்தித்த எல்லாக் குடும்பங்களும் தங்கள் உறவினர்களுடனேயே தற்பொழுது வசித்துவருவதுடன், தற்பொழுது, தாம் நீண்ட காலத்திற்கு எங்கு வாழப்போகின்றோம் என்பது பற்றி எந்த தீர்மானமும் இன்றி இருக்கின்றார்கள். நிர்வாகத் தடங்கல்கள் காரணமாக உலர் உணவுப் பங்கீடுகளை பெற்றுக்கொள்வதிலும் அவர்கள் பெரும் கஸ்டங்களிற்கு முகம் கொடுக்கிறார்கள். நாம் சந்தித்த மீள்திரும்பியவர்கள், மாவட்டத்தின் பிரதேச செயலாளரால் எங்கு இடம்பெயர்ந்துள்ளார்கள் என குறிப்பிடப்படுதல்

காரணங்களினால் உலர் உணவு வழங்குவதில் தாமதங்கள் இருந்தன என்பதை மாவட்டச் செயலாளர் திரு. எச். எம். ஹேரத் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார். அலை போன்ற தொடர்ச்சியான இப்புதிய இடம்பெயர்தலையும், பகையுணர்வுகளால் அதிகரிக்கின்ற துயரங்களையும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் உணர்ந்து அவற்றை கவனத்தில் கொண்டு நிர்வாக முறைகளை தேவைகளிற்கமைய மறுசீரமைத்தல் வேண்டும். அரசாங்கத்தின் நிறுவனங்கள், சர்வதேச தொண்டர் நிறுவனங்கள், மற்றும் ஏனைய நிறுவனங்கள் போன்ற எல்லா முக்கிய பங்கை வகிப்பவர்கள் இவ்வலர் உணவு விநியோகமானது துரிதமாக கொடுக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும்

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் மக்கள் பணிமனையின் முறைப்பாட்டையடுத்து புத்தளத்தில் மேற்கொண்ட உலர் உணவு தொடர்பான ஆய்வறிக்கையிலிருந்து

வேண்டிய நடைமுறைத் தேவைப்பாடு உள்ள காரணத்தால் தாம் புத்தளத்தில் பங்கீட்டு திட்ட முறையில் மீள்பதியப்பட இன்னமும் காத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். இந்த நடைமுறையானது மிகுந்த நேரவிரயத்திற்குட்படுவதாகவும் கூறினார்கள்.

விநியோகம் தொடர்பான அறிக்கை.

உலர் உணவுப் பங்கீடுகள்: அண்மையில் இடம்பெற்றுள்ள, நாம் பேசிய பலர் இன்னமும் பங்கீட்டுப் பட்டியலில் மீள் பதிவு செய்யப்படுவதற்காக உள்ளதாகவும், தொழில் தேடுவதில் உள்ள கஸ்டங்களுடன் குடும்பத்தினதும், அவர்கள் சமூகத்தினரின் ஏனையவர்களின் நல்லெண்ணங்களில் தங்கியிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டனர். இதற்கான தாமதம், பெருமளவில் உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோர் தாம் இடம்பெயர்ந்த பகுதிகளின் மாவட்ட செயலாளர்களிடம் பதிவு செய்து அறிவித்து அப்பகுதிகளிலியே உலர் உணவுப்பங்கீட்டை பெறுகின்ற ஓர் நிர்வாக நடைமுறையாகும். சடுதியான நகர்த்தல் உட்பட்ட இடம்பெயர்வு ஏற்படுமாயின் இடம்பெயர்ந்தவர்களை புதிய பகுதிகளில் முள்பதிவு செய்வதுடன், அவர்கள் முன்னம் மீள்குடியமர்ந்த பகுதிகளின் பெயர்ப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்படுவதை உறுதிசெய்தல் போன்றவற்றை செய்ய பல வாரங்கள் தேவைப்படும். அண்மையில் இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு அவர்களின் இடம்பெயர்தலை சரிபார்த்து உறுதிசெய்ய வேண்டிய நிர்வாகத்

மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

நாம் சந்தித்துப் பேசிய நிறுவனங்கள் மற்றும் சமூகத்தினர் அனைவருமே இவ்வலர் உணவு முறையின் குறைகள் பற்றி முறையிட்டனர். உலர் உணவைப் பெற்றுக் கொள்வதிலான தாமதங்கள், தரம் குறைந்த உலர் உணவுகள், விலை அதிகரிப்பு ஒழுங்குகளுக்கு ஏற்ற வழிமுறை ஏற்பாட்டில்லாத 1995ம் ஆண்டுச் சுற்றறிக்கையின் அடிப்படையில் குடும்பங்களுக்கு போதியளவில்லாத அளவினையே கொடுத்தல் என்பவற்றுடன் வினைத்திறன்ற விநியோகமும், ஊழல் போன்றவற்றை இக்குறைகள் உள்ளடக்கியுள்ளன. புத்தளத்துக்கு 1990 இல் இடம்பெயர்ந்து வந்தவர்களுள் பெருமளவிலானோர் தமது வாழ்வாதானங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கான அல்லது வளப்படுத்துவதற்கான வழிமுறையை தேடிக்கொள்ள முடியாததினால் இவ்வலர் உணவிலேயே தங்கியுள்ளனர். இவற்றுள் சில பிரச்சினைகள் குறிப்பிட்ட முகாம்களிற்கு மட்டுமே உரித்தான உட்பிரச்சினையாகும், ஏனையவை பெரும்பாலும் புத்தளத்திற்கு பொதுவானவையாகும். ஆனால் இந்த முறைப்பாடுகள் பல்வேறு காரணிகளால் உருவானவையாகும். ஆனால் இந்த முறைப்பாடுகள் பல்வேறு காரணிகளால் உருவானதாகவும் சனத்தொகையின் கணிசமான பகுதியினரால் பகிரப்படுவையாகவும் உள்ளன.

உலர் உணவை பெற்றுக் கொள்வதிலான

தாமதமானது முக்கியமான நடைமுறைச் சிக்கல்களில் ஒன்று எம்மிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. சில இடம் பெயர்ந்தவர்கள் ஆறுமாத கால தாமதத்திற்கு முகம்கொடுத்த நிலைமைகளும் உண்டு என எம்மிடம் அறிவிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு மாத கால தாமதத்திற்குட்பட்டவர்களில் சிலருக்கு அவர்களின் ஆறுமாதகால நிலுவையானவு உலர் உணவுகள் வழங்கப்படாமல் வெறுமனே மூன்று மாதகாலத்திற்கு மட்டும் வழங்கப்பட்டது. இது இந்த மாதாந்த உலர் உணவுப்பங்கீட்டில் மோசடிக்கு இடம் அளித்தது. இவ்விடம்பெயர்ந்தவர்கள் தங்களிற்கு சட்டப்படி கிடைக்கவேண்டிய உலர் உணவுப் பங்கீட்டிற்காக நாள் முழுவதும் காத்திருக்க வேண்டியதுடன் கூட்டுறவுக் கடைகளில் பணிபுரியும் ஊழியர்களிடமும் தங்களுக்கு உலர் உணவைத் தரும்படி மன்றாட வேண்டியுள்ளதாகவு முள்ளது என்று உலர் உணவைப் பெறுவதிலுள்ள கஷ்டங்களை எங்களுக்கு எடுத்துக்கூறினார்கள். பற்றாக்குறை மற்றும் மொரு நடைமுறைச் சிக்கலாகும். இடம்பெயர்ந்தவர்கள் கூட்டுறவுக்கடை ஊழியர்களால் கையிருப்பு தீர்ந்துவிட்டது அதனால் தம்மால் உலர் உணவை விநியோகிக்க முடியாது என்று கூறி, இடம்பெயர்ந்தவர்களை சிரமமும், செலவும் மிக்க இன்னுமோர் விஜயத்தை மேற்கொள்ள வைக்கிறார்கள். இப்பிரச்சினைக்கு இந்த நலன்புரி முகவர்கள் அல்லது இடம்பெயர்ந்த கிராமத்திற்கான கூட்டுறவுக் கடைகள் தொலைவில் அமைந்திருப்பதும் மேலும் வலுச் சேர்க்கின்றது. சில இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தங்களது உலர் உணவுப் பங்கீட்டை பெறுவதற்காக 4 கிலோமீற்றர் தூரத் திலிருந்தும் பயணிப்பதாக எமக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது.

உலர் உணவுக்காக வழங்கப்படும் பங்கீடுகள் பாவனைக் கொள்ளமுடியாதளவு தரம் குன்றிய உணவுகளின் பல தடவைகள் இந்த இடம்பெயர்ந்த மக்கள் சேரினர். புத்தளம் மாவட்டத்தின் செயலாளர், உலர் உணவின் தரத்தை பரிசோதிப்பதில் பிரதானமாக நேரப் பற்றாக்குறையாலும் பிரச்சினைகள் உண்டு என்பதை ஏற்றுக்கொண்டார். அத்துடன் உலர் உணவு விநியோகம் தொடர்பாக எந்த ஒழுங்குமுறைகளும், உலர் உணவு வழங்குவதற்காக குறிப்பிட்ட திகதிகள் அல்லது தினங்கள் என ஒதுக்கப்படும் காண்படவில்லை.

இடம்பெயர்ந்த மக்களிற்கும், கூட்டுறவுக் கடை முகாமையாளர்கள் மற்றும் கிராம சேவகர்கள் ஆகியோரிடமிலான சமச்சீரற்ற அதிகாரத் தொடர்புகளானது இத்தனிநபர்களை இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தட்டிக்கேட்டு தமக்கு உரித்தானவற்றை பெற்றுக் கொள்வதில் ஓர் அச்சநிலையை தோற்றுவித்துள்ளது. இதனால் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தமக்கு வழங்கப்படும் உலர் உணவின் தரம் பற்றி அதிகாரத்திலுள்ளவர்களிடம் கேள்வி எழுப்பாது தருவதை அப்படியே வாங்கிச் செல்வதாக எம்மிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதைவிட கூட்டுறவுக்கடைகளில், கிராமசேவகர் மற்றும் பிரதேச

செயலாளர் உதவிச் செயலாளர் அலுவலகங்களில் இவ்விடம்பெயர்ந்த மக்கள் தரக்குறைவாக நடத்தப்படுவதாகவும் எம்மிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. மேலும், சில சமயங்களில் கூட்டுறவுக் கடை குறிப்பிட்ட வீதத்தை பிடித்து வைத்துக்கொள்வதாகவும் நாம் அறியத்தரப்பட்டேம். தரம் குறைந்த உலர் உணவுப் பொருட்களை மீளக்கொள்வனவு செய்வதாக உறுதி அளித்தாலும், சில சமயங்களில் அவ்விதமான கொள்வனவுகளுக்கான கொடுப்பனவுகளை தாமதப்படுத்துவதும் சிலவேளைகளில் கொடுப்பனவுகளை தாமதப்படுத்துவதும் சிலவேளைகளில் கொடுப்பனவே செய்யாமலிருப்பது பற்றியும் எமக்கு அறியத்தரப்பட்டது. இடம்பெயர்ந்தவர்கள் ஒன்றினைந்து தம் முறைப்பாடுகளைத் தெரிவிக்க ஆரம்பத்தில் முயற்சித்தனர், எனினும் பலமுறை முயற்சிகள் எடுத்தபொழுதும் அவை உரிய முறையில் கேட்கப்படாததை உணர்ந்து தம்முயற்சியை கைவிட்டு விட்டனர் என ஒரு நிறுவனம் எமக்கு தெரிவித்தது.

இந்த உலர் உணவு விநியோக முறையை மீளாய்வு செய்து மறுசீரமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும் எமக்கு தெரியப்படுத்தப்பட்டது. தற்பொழுது கூட்டுறவுக்கடைகளே விநியோகமையங்களாகும். உலர் உணவிற்கான செலவு அரசாங்கத்தால் மாவட்டச் செயலாளரினுடாக ஏற்கப்படுகிறது. ஆனால் இவற்றின் வழங்குநர்களும், விநியோகிக்கும் கூட்டுறவுக்கடைகளும் டென்ட்ர் முறை மூலம் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். உலர் உணவு தொடர்பாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்தினதும் பொது ஆணையாளரின் பொறுப்பாக இந்த டென்ட்ர்களைக் கோரும் முறையைக் கொண்டுவருவதற்கான நகர்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. டென்ட்ர்களுக்கான கோரல்கள் கூட்டுறவுக் கடைகளால் கோரப்பட்டன. டென்ட்ர் சபை கூட்டுறவுக்கடை அங்கத்தவர்களுடன் மாவட்ட செயலாளரின் பிரதிநிதி ஒருவரை பார்வையாளராகவும் கொண்டுள்ளது. இந்நடைமுறையிலுள்ள பிரச்சினைகளும், முரண்பாடுகளும், அதிகாரிகளினால் கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட்டு இந்த பிரச்சினைகளின் தீர்வுகளிற்கு வழிவகைகள் குறித்து கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும். தற்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள உலர் உணவு ஒதுக்கீடு மீள் பரிசீலிக்கப்படல் வேண்டும். தற்பொழுது ஒதுக்கீட்டு முறை 1995ம் ஆண்டு சுற்றறிக்கையின் அடிப்படையிலானதாகும். இந்த நடைமுறை பின்வருமாறு:

- 5அங்கத்தவர்கள் அல்லது மேற்பட்டவர்களைக்கொண்ட குடும்பத்திற்கு மாதாந்தம் ரூ. 1260/=
- 4அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட குடும்பத்திற்கு மாதாந்தம் ரூ. 1008/=
- 3அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட குடும்பத்திற்கு மாதாந்தம் ரூ. 840/=
- 2அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட குடும்பத்திற்கு மாதாந்தம் ரூ. 616/=
- 1அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட குடும்பத்திற்கு மாதாந்தம் ரூ. 336/=

மேற்குறிப்பிட்ட பெறுமதியுடைய பங்கீட்டில் அரிசி, சீனி மற்றும் பருப்பு ஆகிய அடிப்படை தேவையான பொருட்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்தப் பங்கீட்டுப் பொருட்களை மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மாவட்டச் செயலாளர் இதற்கான அவரது முயற்சிகள் பற்றி கூறும்பொழுது மாதிரிக்கு 100% அரிசிக்கான ஒதுக்கீட்டிலிருந்து பொருட்கள் பல கலந்த ஒரு முறைக்கு மாற்றுவது குறித்து பேசினார். கடந்த பல வருடங்களாக பல அத்தியவசியப் பொருட்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ள போதிலும் அவை அதன் கட்டுப்பாட்டு மட்டத்திற்குள்ளேயே உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. இதே சமயம், உலர் உணவு ஏற்பாடுகளை தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்வதில் அதிகாரிகள் முகம்கொடுக்கும் சிக்கல்களையும் பிரச்சினைகளையும் நாம் ஒப்புக்கொள் கின்றபோதும் வாழ்க்கை செலவுகளின் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்புகளுடன் உலர் உணவுப் பங்கீட்டு அளவுகளும் சுருங்கிக்கொண்டிருப்பதைக் பார்க்கின்றோம்.

உலர் உணவு பங்கீட்டு தொடர்பான சுற்றறிக்கையை திருத் தியமைத் தலிற் கான தேவை காலம் கடந்ததொன்றாகும்.

உலர் உணவுப் பங்கீட்டுப் பட்டியல் தொடர்பான மாற்றங்கள் எமக்கு சொல்லப்பட்ட மேலுமொரு பிரச்சினையாகும். ஒரு பிரதேசத்தில் மீள்குடியமர்வு செய்யப்பட்ட இடம்பெயர்ந்தவர்கள், தங்கள் உலர் உணவுகளை தொடர்ந்தும் ஆரம்பத்தில் பதிவுசெய்யப் பட்ட இடங்களிலேயே பெறுவருவது இப்படியானதோர் பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும். புதியதாக பிறந்த குழந்தைகள் கணக்கின் கவனத்தில் கொள்ளப்படாமை மற்றும் சர்ச்சைக்குரிய விடயமாகும் இதனால் குடும்பத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பிற்கு பின்னரும் உலர் உணவின் பங்கீட்டளவில் மாற்றம் இல்லாமலுள்ளது. இதேபோன்று புதிதாக திருமணம் முடித்தவர்களிலுல் பலர் உலர் உணவைப் பெறுவதில் தாமதங்களிற்கு முகம்கொடுக்கின்றனர். இதில் சுவாரசியமான விடயமென்னவெனில், இடம்பெயர்ந்தவர்களுள் யாரேனும் இறந்தால், அவர்களின் பெயரை பட்டியலிலிருந்து உடனடியாக நீக்குவதற்கான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் அதிகாரிகள், பட்டியலிற்கு புதியவர்களை இணைத்துக்கொள்வதற்கு மட்டும் நீண்ட தாமதம் செய்கின்றனர். என குற்றம்சாட்டப்படுவதாகும். புதிதாகப் பிறந்த குழந்தைகள் பால்மாலைப் பெற்றுக்கொள்வதற் கான உரித்தைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, சில இடங்களில் கிராம சேவகர்கள் பால்மா பெறுவதற்கான உரித்து சமுர்த்தி உதவி பெறுபவர்களுக்கு மட்டுமே உரியதென்றும், அது இடம்பெயர்ந்தவர்களிற்குரியதல்ல என்று அறிவித்ததாகவும் எமக்கு அறியத்தரப்பட்டது.

சமுர்த்தி நிவாரணம் பெறுபவர்களுக்கும் இடம் பெயர்ந்தவர்களுக்கும்மீடையே ஒரு ஒப்பீடு செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்தப் பகுதிகளில் சில குடியிருப் பாளர்களுக்கு சமுர்த்தி உதவி வழங்கப்படுவதாகவும் எமக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. சிலர், இடம்பெயர்ந்தவர் களுக்கு கிடைப்பதை விட சமுர்த்தி உதவிகள்

மேலானது என உணர்கின்றனர். சமுர்த்தி திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கப்பெறும் உதவிகள் 40% அரிசியும் 60% ஏனைய பொருட்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இத்திட்டம் கீழ்வருமாறு:-

6பேர்கள் அல்லது அதற்கு மேலானவர்களைக் கொண்ட குடும்பத்திற்கு மாதாந்தம் ரூ.1000/=

45பேர்கள் கொண்ட குடும்பத்திற்கு மாதாந்தம் ரூ. 600/=

2பேர்கள் கொண்ட குடும்பத்திற்கு மாதாந்தம் ரூ. 350/=

1பேர்கள் கொண்ட குடும்பத்திற்கு மாதாந்தம் ரூ. 250/=

இடம்பெயர்ந்தவர்கள் வெறும் உலர் உணவுடன் ஒப்பிடுகையில் சமுர்த்தி உதவிகள் மிகவும் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. இது உண்மையான நிலையாக காணப்பட்டபொழுதிலும், பலர் சமுர்த்தி உதவித் திட்டத்தை கிரமமான முறையில், குறைந்தளவிலான குறைபாடுகளுடன் மக்கள் பெற்றுக்கொள்வதால் அது மேலான திட்டம் என தெரிவித்தனர். இடம்பெயர்ந்தவர் களுக்கு வழங்கும் உதவிகளை மீள் திருத்தம் செய்தல் தேவையானதொன்றாக இருக்கையில், சமுர்த்தி திட்டமும் பரிசீலிக்கப்பட்டு எல்லா பயன்பெறுநர்களுக்குமிடையில் ஓர் சமனிலை இருப்பதை உறுதி செய்தல் வேண்டும்.

கற்பிட்டியவிற்கு செல்லும்வழியில் சிங்கள, தமிழ் குடும்பங்களது ஒரு நாற்பது ஓலைக் குடிசை வீடுகளை கடந்து சென்றோம். சில சிங்களக் குடும்பங்கள் பக்கத்துக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏனையவர்கள் மட்டக்களப்பு பகுதியிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்தார்கள். அவர்கள் வாவியில் மீன்பிடிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படாமல் உள்ளதினால் தமது வாழ்வாதாரங்கள், போதிய குடியிருப்பு வசதியின்மை, தண்ணீர் வசதியின்மை பற்றி முறையிட்டாதர்கள். சமுர்த்தி உணவுப் பங்கீட்டிலும், நாட் கூலி வேலைகளிலுமே அவர்கள் தங்கியுள்ளார்கள். நாட் கூலி வேலைகள் இல்லாதபோதான அவர்களின் நிலை பெரும் எண்ணிக்கையிலான இடம்பெயர்ந்த மக்களையும், வறுமைக்கோட்டின் கீழான அதன் உள்ளூர் மக்களையும் வைத்துப் பராமரிக்கும் புத்தளம் மாவட்டம் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சினைகளை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

பல்வேறு வகை மக்களிற்கு கிடைக்கின்ற உதவி வகைகளிலுள்ள வேறுபாடுகள் பற்றி சனாமிக்கு பின்னதான பல அறிக்கைகள் மூலம் குறிப்பாக ஓர் சமனிலை பேணப்படுவதன் முக்கியத்துவம் பற்றியும் கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. சனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களிற்கு வழங்கப்படும் உதவிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், சனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட தனிநபரொரு வர் வாரத்திற்கு ரூ. 375/= பெறுமதியான உதவியைப் பெறுகின்றார். மோதல்களிற்குட்பட்ட பகுதிகளில் வழங்கப்படும் இந்த உதவி மிகவும் குறைவாக உள்ளது.

இடம்பெயர்ந்த மக்களுடன் பணிபுரிகின்ற நிறுவனங்கள் உலர் உணவு திட்டமுறை தொடர்பாக கலந்துரையாட ஒரு கருத்தரங்குக்கு வேண்டுகோள்

தொடர் 24ம் பக்கம்

KEY ISSUES

Dry Rations: Many amongst the recently displaced we spoke to had yet to get back on the ration list and, given the difficulties in finding employment, are dependent on the goodwill of family and other members of their communities. The delay seems to be administrative, largely due to the notification system where IDPs who have resettled have to be registered with the respective District Secretariat in the area of resettlement and receive dry rations in that area. If there is displacement, including sudden movement, several weeks are needed to process the displacement with IDPs having to re-register in the new area, ensuring that their names are removed from the list in the area of resettlement. The District secretary Mr H. M. Herath admitted that there have been delays in providing dry rations to the recently displaced due to administrative reasons where the displacement has to be verified. The relevant authorities need to take into consideration the new wave of displacement and the hardships caused by the rising hostilities and revise administrative measures accordingly. Further, all effort needs to be taken to ensure that dry rations are provided speedily by all key actors such as NGOs, INGOs and other agencies, even as a stop-gap measure.

The organizations and the communities we spoke to all complained of problems in the ration system. These include delays in receiving dry rations being substandard, insufficient quantities provided to families that are based on a 1995 circular with no provisions for price inflation regulations, as well as inefficiency in distribution and corruption. Among the IDPs who were displaced in Puttalam in the 1990s, there is a large proportion who are dependent on the rations as they are unable to find viable or secure Livelihoods. Some of the problems may be localized to particular camps, others common to Puttalam at large, but given that these complaints were made by a number of actors they seem to be problems shared by a significant proportion of the population.

One of key practical difficulties reported to us was **delays in obtaining dry rations**. we were told of instances where some IDPs had to deal with a six month delays. In some of these cases of the six month delays, IDPs did not receive full areas and were only provided with dry rations for three months giving rooms for misappropriation of these monthly rations. IDPs also complained of **difficulties in obtaining rations** having to stay the entire day to receive dry rations and having to beg the staff working at the cooperatives to provide them

with dry rations which is their legal entitlement. Another was **shortages**. When IDPs went to claim their rations the cooperatives claimed they had run out of supplies and would not be distributing supplies, forcing the IDPs to make a costly second trip. This problem is compounded by the fact the IDPs to make a costly second trip. This problem is compounded by the fact that the cooperative for a welfare camp or relocation village may be some distance away. We were informed that there were IDPs who had to travel up to 4km to obtain dry rations.

The **poor quality of the food** was raised several times, where the displaced claimed the dry rations were not suitable for consumption. The Puttalam District Secretary admitted that there were problems in relation to checking the quality of dry rations mainly due to the time factor and lack of trained staff. There were also no specific regulations on distributing dry rations with no specific dates given for the distribution.

The asymmetric power relations between the IDPs, the Cooperative Managers, and the Grama Sevakas create a situation where the IDPs are afraid to challenge these individuals and demand their entitlements. It was reported that IDPs did not question authorities on the quality of food but merely took whatever was offered. There were also reports of IDPs being treated shabbily by the staff at the cooperative, the Grama Sevaka (GS) and the Divisional Secretary/ Assistant. Further, we were informed of cases where the manager of the cooperative has sometimes retained a certain percentage of the dry rations entitled to families. With regards to poor quality of dry rations, we were informed that there have been instances where cooperatives have promised to buy back the poor quality rations but delayed in paying for the rations and on occasion not paying at all. One organization told us that initially the displaced had attempted to band together and voice their complaints, but after several efforts had given up because they felt they were not heard.

we were informed that there have been attempts at reviewing and reforming the dry ration distribution system. Currently the distribution points is the cooperative. The cost of the rations is covered by the Government through the District Secretary, but the supplier and the person to operate the co-operative is selected through a tendering process. There has been a move to introduce the call for tenders in relation to dry ration which is the responsibility of the Commissioner General in each district. Tenders are called by co-operatives, the tender board comprising of cooperative members with a representative of the District Secretary being present as an observer. The problems and discrepancies in this regard need to be considered by the

authorities and measures introduced to address the problems

the current dry ration quota needs to be reviewed. The current dry ration quota is based on a circular formulated in 1995. The present system is as follows-

Family of 5 members or more	Rs 1260 per month
Family of 4 members	Rs 1008 per month
Family of 3 members	Rs 840 per month
Family of 2 members	Rs 616 per month
Family of 1 member	Rs 336 per month

To the above values rations of basic items including rice, sugar and dhal are provided. Efforts have been made to improve the rations. The District Secretary for instance spoke of his efforts at moving from a provision of 100% rice to a mixed items system. Over the years more essential items have been added but within the same ceiling. While acknowledging the difficulties and problems faced by the authorities in ensuring the continuous provision of dry rations, with the rising cost of living the rations keep dwindling.

A revision of the circular regarding rations is overdue.

An additional problem we were told about was related to **Changes in the ration lists**. IDPs who had resettled in one area but were still receiving dry rations in areas where they had originally registered was one such problem. Another issue raised was that new born children are not taken into consideration and therefore the dry ration quota does not change even with new additions to the family. Similarly, there were problems for newly married couples in receiving dry rations, with many facing delays. What is of interest is that when a person died there was allegedly immediate action by the authorities to remove the deceased from the list, but there were long delays in adding new people to the list. We were also informed by sources that new born children are entitled to receive milk powder, but the GS had informed IDPs in certain areas that providing milk powder entitlement was only to Samurdhi recipients and not to IDPs.

Comparisons were made between the situation facing the displaced and Samurdhi recipients. We were also informed of Samurdhi assistance provided to residents in the area, some people feeling that the Samurdhi assistance was better than what IDPs received. Government officials informed that under the Samurdhi scheme, the assistance comprised of 40% rice and 60% other items. The scheme is as follows-

Family of 6 or more	Rs 1000 per month
---------------------	-------------------

Family of 4/5 persons	Rs 600 per month
Family of 2 persons	Rs 350 per month
Family of 2 persons	Rs 350 per month
Family of 1 person	Rs 250 per month

Compared to the dry rations received by IDPs, the Samurdhi assistance seems quite low. Although this may be the case, several reported that the Samurdhi Scheme was better as people received assistance on a regular basis with fewer discrepancies. While needing to revise assistance provided to IDPs, it is also necessary to look at the Samurdhi scheme and to ensure that there is equity among all recipients.

On the road to Kalpitiya we passed a group of thatched houses, home to some 40 Sinhala and Tamil Families. Some of the Sinhala families were from the adjoining village and others were displaced from Batticaloa. They complained of the lack of water, adequate shelter and livelihoods, as they were not allowed to fish in the lagoon. While depending on Samurdhi rations and the wages from daily labor, when work was available, their situation clearly demonstrated the problems that Puttalam District faces, host to both a large displaced population and locals who fall below the poverty line.

Discrepancies in the types of assistance available to various categories of people have been raised through a number of post-tsunami reports, in particular referring to the importance of equity. Compared to the assistance being provided to tsunami affected persons, where a tsunami affected individual receives Rs. 375 worth per week, the assistance being provided to the conflict affected is much less.

A. request was made by organizations working with the displaced for a

conference to discuss the dry ration system.

They wanted the conference to

include Grama Sevakas, Cooperative Managers and their assistants,

representatives of IDPs, including Camp Officers, to be held under the

auspices of the District Secretary at the Puttalam District Secretariat. The

issues highlighted above should form the basis of the discussion in order to

devise ways of improving the current situation to prevent delays and

additional problems in ration distribution;

THE PLIGHT OF THE MUSLIM MINORITY OF THE NORTHERN PROVINCE

The Muslim minority of the North has also been affected in the ethnic conflict. But their grievances are different from those of others. This report identifies their grievances and explains the basis for the fulfilment of the aspirations of this community in the peace negotiations.

THE BACKGROUND TO THE PROBLEM

The entire population of the Northern Province (estimated at 75,000 people in 1990) of Sri Lanka was forcibly chased away at gun point from their traditional villages and towns during the latter part of October 1990. The LTTE, a Tamil militant group, was responsible for this act of violence against the Muslims.

The mass expulsion of Muslims from the north was carried out in the following manner. On 22nd October, 1990, quite unexpectedly, The LTTE announced over loudspeakers in the streets of the Muslim settlements in the Northern Province that the Muslims must leave their homes, villages and town leaving all their valuables behind or face death. The ultimatum was that Muslims should leave this region within 48 hours from the 22nd of October, 1990. In Jaffna town, the time given was only two hours.

This quite unexpected order was a shock to all the Muslims who had always maintained excellent relationship with the Tamil Population in the North. The Muslims pleaded with the looted and cash, Jewelry and other valuables were taken forcibly at gun point by the LTTE cadres. The same thing happened to the commercial and industrial establishments owned by Muslims.

The Muslims lost all hopes of preventing their forcible displacement. The LTTE cadres, in large numbers, increase their pressure on the Muslims. Therefore, in order to save their lives, the Muslims fled from their homes in large numbers.

The displaced Muslims took refuge in Muslim settlements in the adjoining districts of the Northern Province - Putlam, Anuradapura and Kurunegala. One hundred and thirty three refugee camps in the above three districts accommodated nearly 69, 000 refugees.

More than fifteen years have passed since the forcible expulsion of the Muslims from their original places. The refugees undergo immense hardships in the camps. This refugee problem has been ignored so far. The problem of the forcibly expelled Muslims minority has been equated with those "Internally displaced" and they have been treated accordingly.

THE IMPACT OF THE FORCIBLE EXPULSION

The forcible expulsion has created a number of socio-economic, political and psychological problems for this minority group. Their wealth was robbed before their expulsion. On arrival in the safe areas, they were lodged in temporary buildings and later put in "welfare centers". These welfare centers were over-crowded and located in extremely unhealthy environments. The limited dry ration assistance and NGO's activities were used to "manage" the refugee crisis.

The people who were affected by the involuntary mass expulsion were considered as no more than a "displaced population" in this country. Yet no attempt has even been made to access the gradual deterioration of health, education, discipline and culture of this community in the refugee camp. In fact, it is already evident that there has been a gradual decline of the physical and moral qualities of this community.

This community has been a victim of increasing ethnic violence. This refugee problem was not given prominence at the national and international level because this community was numerically insignificant to make a political impact. In the same way, their problems have not even been taken up in the peace negotiation.

THE PRIORITIZED PROBLEMS OF THE EXPELLED MUSLIMS

In fact, the refugee problem of this community is a political problem. The LTTE which is fighting for a separate state in the Northern and Eastern Province is directly responsible for their forced expulsion. A political solution has to be found for their return to their original places in the North. The re-settlement of the community in the north should, therefore, be given priority. Once they are re-settled, the security and constitutional protections have to be worked out.

THE PLIGHT OF THE MUSLIM MINORITY OF THE NORTHERN PROVINCE

The Muslim Minority of the North has also been affected in the ethnic conflict. But their grievances are different from those of others. This report identifies their grievances and explains the basis for the Fulfillment of the aspirations of this community in the peace negotiations.

THE BACKGROUND TO THE PROBLEM

The entire population of the Northern Province (estimated at 75, 000 people in 1990) of Sri Lanka was forcibly chased away at gun point from their traditional

villages and towns during the latter part of October 1990. The TTTR, LTTE a Tamil militant group, was responsible for this act of violence against the Muslims.

The Muslims lost all hopes of preventing their forcible displacement. The LTTE cadres, in large numbers, increase their pressure on the Muslims. Therefore, in order to save their lives, the Muslims fled from their homes in large numbers.

The displaced Muslims took refuge in Muslim settlements in the adjoining districts of the Northern Province - Putlam, Anuradapura and Kurunegala. One hundred and thirty three refugee camps in the above three district accommodated nearly 69, 000 refugees.

More than fifteen years have passed since the forcible expulsion of the Muslims from their original places. The refugees undergo immense hardships in the camps. This refugee problem has been ignored so far. The problems of the forcibly expelled Muslims minority has been equated with those "Internally displaced" and they have been treated accordingly.

THE IMPACT OF THE FORCIBLE EXPULSION

The forcible expulsion has created a number of socio-economic, political and psychological problems for this minority group. Their wealth was robbed before their expulsion. On arrival in the safe areas, they were lodged in temporary buildings and later put in "welfare centers". These welfare centers were over-crowded and located in extremely unhealthy environments. The limited dry ration assistance and NGO's activities were used to "manage" the refugee crisis.

The people who were affected by the involuntary mass expulsion were considered as no more than a "displaced population" in this country. Yet no attempt has even been made to access the gradual. In fact, it is already evident that there has been a gradual decline of the physical and moral qualities of this community.

The community has been victim of increasing ethnic violence. This refugee problem was not given prominence at the national and international level because this community was numerically insignificant to make a political impact. In the same way, their problems have not even been taken up in the peace negotiations.

THE PRIORITIZED PROBLEMS OF THE EXPELLED MUSLIMS

In fact, the refugee problem of this community is a political problem. The LTTE which is fighting for a separate state in the Northern and Eastern province is directly responsible for their forced expulsion. The re-settlement of the community in the north should, therefore, be given priority. Once they are re-settled, the security and constitutional protections have to be worked out.

23ம் பக்க தொடர்ச்சி

கலந்துரையாட ஒரு கருத்தரங்குக்கு வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளனர். இக்கருத்தரங்கானது கிராம சேவகர்கள், கூட்டுறவு முகாமையாளர்கள், மற்றும் அவர்களின் உதவியாளர்கள், இடம்பெயர்ந்த மக்களின் சார்பாக அவர்களின் பிரதிநிதிகள், முகாம் உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோரை உள்ளடக்கியதாகவும், புத்தள மாவட்ட செயலகத்தில் மாவட்ட செயலாளரின் அனுசரணையில் கூட்டம் நடைபெறவேண்டுமெனவும் கோரியுள்ளனர். உலர் உணவு விநியோகத்தில் மேலதிக பிரச்சினைகளையும், தாமதங்களையும் தடுத்து தற்பொழுதுள்ள நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை ஆராயும் முறையில் மேற்குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்ட பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் இக்கூட்டம் நடைபெறல் வேண்டும்.

குறிப்பு:

இந்த அறிக்கை மாற்றுக் கொள்கைக்கான நிலையம் (இந் நேரடி விஜய அறிக்கையை) அளர்த்த முகாமைத்துவ மனித உரிமைகள் அமைச்சரிடம் நேரடியாகச் சந்தித்து கையளித்தது. புத்தளத்தில் இடம்பெயர்ந்த மக்களிற்காக குடியிருப்பு அல்லது வசதிகள் போதியளவில் இல்லாமை பற்றிய பிரச்சினை ஏற்கனவே எழுப்பப்பட்டிருந்த போதிலும் எங்களது விஜயத்தின் போதும் இவ்விடம் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டது. மீள் குடியேற்ற அமைச்ச உலக வங்கியின் அனுசரனையுடன் இப்பிரச்சினை குறித்துத்தான் முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ள போதிலும் இந்தப் பகுதிகளில் அதனால் பெரிதளவில் முன்னேற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. 1990களில் மக்கள் இடம்பெயர்ந்து வந்தபொழுது ஆரம்பத்தில் தற்காலிகத் தங்குமிடம் எனக் கருதப்படும் கொட்டகைகளிலேயே பலரும் தங்கினார்கள், இடம்பெயர்ந்து வந்து 10 வருடங்களிற்கு மேலாகியும் கூட இந்த மக்கள் அதே கொட்டகைகளிலேயே வாழ்கின்றனர். முன்பொரு சமயங்களில் அமைச்சர் எம். எச். எம். அஷ்ரீன் கீழ் 1994களின் பிற்பகுதி களில் ஓரளவிற்கு நிரந்தரமான கட்டிடங்கள் வழங்கப்பட்டன. குடும்ப அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கையில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்ட பொழுதிலும் தனிப்பட்டவர்களின் வீட்டு வசதிகளின் தரம் மாறுதலையவில்லை. அநேகமானவர்கள் மேலதிகமான குடும்ப அங்கத்தவர்களின் இடவசதிக்காக வீட்டைப் பெருப்பிக்க விருப்பமுற்றுள்ளனர்.

அவையள் இருக்கு மட்டும்தான்

இளைய அங்குலல்லாஷ்.

அல்லாவே அவையள்
இன்னும் இருக்கினமாம்.
எப்படித்தான் என்றை ஊரைப் பாக்கிறது.

முதலைப்பால மதகில்
வெள்ளம் வரேக்குள்ளை
ஊரோடை போய் பாத்தனாங்கள்.
ஞாபகம் வருகுது.

இன்னும் வாப்பாவின்ரை
தோளிலை ஏறி பள்ளிக்கூடம் போனது
என்றை அவரிவரி குமாரசமி வாத்தியார்
சைக்கிள் கரியரில் கூட்டிப் போனது கூட
நேற்றைக்குப் போல.....

குருவிச்சை ஆத்தங்கரையிலை
கனகாம்பாம் புழுங்கி வலியின்
தலையினை வைச்சது
கனகாம்பரம் நல்ல வடிவு.
வலியும் வடிவு.

வேட்டைத் திருவிழா கோயிலை
நடக்கேக்குள்ளை
பொட்டையளுக்கு வெருட்டி கரி பூசினது.
பதினாறு திருவிழாவும் ஞாபகம்.

எல்லாம் காடு பத்திப் போச்சாம்
நான் வைச்ச பனங் கொட்டையள்
எல்லாம் வளந்து மரமாயிட்டு தாம்.

சொல்லையரின் வேலிப் பனை மரம்
சந்தி கூழா மரம் எல்லாம் பாறிப்
போட்டுதாம்.

ஓடி ஓடப் போய் பழம் பொறுக்கின
ஞாபகம்.

இப்ப நிறமணிக்கு சங்குதிறதில்லையாம்.

வழமைக்கு திரும்பீட்டுது
எண்டு சொல்லுகினம்.

அப்பவும் அவையள் இருக்கினமாம்.
கலைச்சலையள் திரும்பக் கூப்பிடுவினமாம்
பதினாறு வருஷமாச்சு.

காணி பூமியெண்டு கவனிக்க
ஆக்கலில்லை.
பண்டார வன்னியன்ரை கல்லுக்கூட
இன்னும் முளிச்சுக் கொண்டு கிடக்காம்.
அது கல்லுத்தானே.

வாகனம் போகும்.
கட புடாப் பாலம் திருத்தி போட்டினமாம்
போ கேலுமாம்.
வயல் கிணத்திலை குளிக்க வேணும்
பாலகிடக்கு.

ஐஞ்சாம் கண்ட பள்ளி வாசல்
இடிஞ்சு போயே கிடக்காம்,
வெறுங் காலோடை சண்டிக் கட்டோடை
அந்த இட மெல்லாம் நடக்க வேணும் போல
கிடக்கு.

படிச்ச பள்ளிக்கூடம், சந்தியடி, புளியமரம்,
குளம், மகிழக்கா, தங்கராவரின்ரை
மாட்டுப்பட்டி,
தெய்வன், சுந்தர்
எல்லாரையும் பாகக வேணும் போல கிடக்கு.

ஆனாலும் அவைய அங்கை இன்னும்
இருக்கினமாம்.

பதிஞ்சு போட்டுத்தான் போக வேணுமாம்
பயமாய்க் கிடக்கு.
தம்பி போனவன் ஊரைப்பாக்க
ஈழம் கிடைச்சாப்பிறகு வாங்கோ எண்டு
கலைச்சலையாம்.
எப்ப?

வறுமையிலும் இருளிலும் காலம் தள்ளும் கெகுணுகொல்ல அகதி முகாமில் வாழும் வடபுல முஸ்லிம்கள்

குருநாகல் மாவட்டத்தில் குளியாப்பிட்டிய பிரதேசத்தில் கெகுணுகொல்ல ஹிஜ்ரா அகதி முகாமில் 1990 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் மன்னார் மாவட்ட காக்கையன் குளம், மதீனா நகர், விடத்தல் தீவு, பெரிய மடு குடும்பங்கள் கெகுணுகொல்ல ஜமஆப் பள்ளிவாயலுக்கு சொந்தமான தோட்டத்தில் ஓலைக் கொட்டில்கள் அமைத்து 16 வருடங்களாக வறுமைக்கும் இருளுக்கும் இடையியே நின்று ஜீவனோபாய போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஓரளவு வசதியாகவும், பொருளாதார வளத்துடனும் வாழ்ந்த இவர்கள் புத்தளம் மாவட்ட கரிக்கட்டை ஹிதாயா நகர், உலுக்காப் பள்ளம், கரம்பாவ போன்ற இடங்களுக்கு புலம்பெயர்ந்து சென்று வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பொருளாதார வளம் கொண்ட சுமார் 40 குடும்பங்கள் கெகுண கொல்லயிற்கு அணித்தாக அமைந்துள்ள சியம்பளாகல் கொட்டுவ, க ஹ ட க ஹ ம ட , மெ டி வெ வ , பறகஹகொட்டுவ, அறக்கியாளை, ஹஸ்கம்பள ஆகிய பிரதேசங்களில் சொந்தமாக காணிபெற்று வீடுகள் கட்டி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

எனினும் கடந்த 16 வருட காலப் பகுதியில் வறுமையில் மேலும் நலிவுற்ற சுமார் 30 குடும்பங்கள் வறுமை காரணமாகவும், பிரதேச மக்களின் ஒத்துழைப்பு காரணமாகவும் ஓலைக் கொட்டில்களில் குப்பி விளக்குகளுடன் வாழ்க்கையை கூலி வேலை வருமானத்தின் ஊடாக வாழ்ந்து வருவதாக நேக்கரத்திற்குத் தெரியவந்துள்ளது.

நிரந்தர தொழில் இன்றி இந்தப் பிரதேச சிங்கள, முஸ்லிம் மக்களுடன் ஒட்டி உறவாடி வாழ்ந்து வரும் இவர்கள் கடந்தகால நிகழ்வுகளை, எமக்கு படம் பிடித்துக் காட்டியது போல் விவரங்களைத் தந்தனர்.

பிறந்து வளர்ந்து காலான்றிய வடபுலத்து மண்ணை என்று சென்றடைவோம் என்ற ஆசையுடன் ஓலைக் குடிசைக்குள் அடைபட்டு 16 வருடங்களை கழித்துவிட்ட இவர்களின் அடுத்த தலைமுறையினர் குப்பிவிளக்கின்

துணையுடன் கல்வி கற்று வருகின்றனர். இந்த அகதி முகாமின் அடிப்படைத் தேவைகளில் முக்கியமானது மின்வசதி. அடுத்தது வாழ ஒரு உருப்படியான வீட்டு வசதி.

1990 முதல் 2000ம் ஆண்டுவரை இம்முகாமுக்கு மின்சார வசதி வழங்கப்பட்டிருந்தது. இதன்பின்னர் இன்றுவரை அகதி முகாமுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை.

புலம்பெயர்ந்து வந்த இந்த மக்களுக்கு செஞ்சிலுவைச் சங்கம் உலர் உணவு, ஓலை, சமையலறை உபகரணங்கள் என்பவற்றை வழங்கி வந்தது. அந்த உதவிகள் இப்போது இடைநிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இன்று அரசினாலும், வேறு நிறுவனங்களினாலும் வழங்கப்படும் உதவிகளும் அகதி முகாமை வந்தடைவதில்லையெனவும் தெரிவந்துள்ளது.

1990 முதல் 2000 வரை அகதிகளுக்கான நிவாரண உணவு முத்திரை வழங்கப்பட்டது. அன்று முதல் இன்று வரை சமுர்த்தி ஆணையாளர் நாயகத்தினால் இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களுக்கு உலர் உணவு கூப்பன் பத்திரம் (ரூபா 250/- முதல் ரூபா 1260/- வரை) வழங்கப்பட்டு நிவாரணம் பெற்று வருகின்றனர். ஓலைக் கொட்டில் ஒன்றை அமைத்து பள்ளி வாயல் ஒன்றை நிறுவி அன்றாட வணக்க வழிபாடுகளை நடாத்தி வருகின்றனர். அகதி முகாம் குழந்தைகள் ஆன்மீகக் கல்வியை கெகுணுகொல்ல கிராம குழந்தைகளுடன் ஒன்றிணைந்து கற்று வருகின்றனர்.

அதேபோன்று கெகுணகொல்ல தேசிய பாடசாலைக்குச் சென்று க. பொ. த. சாதாரண தரம், உயர் தரம் கற்று சித்தியடைந்த பல மாணவர்கள் கல்வியைத் தொடர முடியாது வீடுகளில் முடங்கிக் கிடக்கின்றனர். தேர்தல் காலங்களில் வன்னி மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அகதி முகாமைத் தேடி வந்து பல ஆசை வார்த்தைகளை கூறி வாக்குறுதிகளை அள்ளிவிசிச் செல்கின்றனர் என்றும் தேர்தலின் பின்னர் தலை வைத்தும் படுப்பதில்லை என்றும் இக் குடும்பங்கள் கூறுகின்றன. 1995, 1996 காலப்பகுதியில் மு. கா. தலைவர் மர்ஹும் அவர்கள் அவர்களின் உத்தரவின் பேரில் அவசர வீடு பழுதுபார்ப்புக்காக ஏழாயிரம் ரூபாவும் திருமணத்துக்கு 25 ஆயிரம் ரூபாவும் வழங்கப்பட்டது. இது தவிர, வேறு எந்த உதவிகளும் கிடைக்கவில்லையென அகதிகள் கவலை தெரிவிக்கின்றனர்.

பதவியில் இருந்த அரசுகள் அகதிகளுக்கு என உதவித்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் போது செல்வாக்குள்ள அகதி முகாம்களுக்கு அந்த உதவிகள் சென்றடைந்து விடுகின்றன. என்றும் கெகுணகொல்ல அகதிமுகாமுக்கு அவை கிடைப்பதில்லையெனவும் இந்த அகதி முகாம் பெயரில் வெளியில் வாழும் அகதிகள் பயன்பெற்று வருவதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

காலத்துக்கு காலம் நிறுவனங்கள், மீள்குடியேற்ற அமைச்சினால் வழங்கப்பட்ட தொண்டர் ஆசிரியர் நியமனங்கள், உயர் கல்விக்கான புலமைப்பரிசில்கள் என அனைத்துக்கும் விண்ணப்பித்திருந்த போதிலும் இந்த அகதி முகாம் இளைஞர்கள் அவற்றுக்கு தெரிவு செய்யப்படவில்லை.

செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினால் இலவச வைத்திய சிகிச்சை முகாம்கள் நடாத்தப்பட்டு வந்த போதிலும் இப்போது அவை பழங்கதை மட்டுமே. க. பொ. த. சாதாரணம், உயர்தரம் கற்ற சுமார் 20க்கும் மேற்பட்ட இளைஞர், யுவதிகள் தொழில் இன்றி காணப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு சுய தொழில் முயற்சிகளுக்கான வழிகாட்டல்களை பெற்றுத்தருமாறு இந்த மக்கள் வேண்டுகின்றனர். கல்வி, பொருளாதார, சுகாதார, மின்சார பிரச்சினைகள், மற்றும் பல தேவைகளுக்கு மத்தியில் வாழ்கின்ற இந்த அகதி முகாமுக்கு மின்சாரம் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கெகுணகொல்ல அகதி முகாமுக்கு அண்மித்த பகுதிகளில் பல காணிகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்றைப் பெற்று ஒரு தற்காலிகமாக வீடமைப்புத் திட்டத்தை நிறுவி அந்த மக்களின் துயர் துடைக்குமாறு இம்மக்கள் விடுக்கும் கோரிக்கையை, வடபுலத்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட 16ம் வருட நினைவுக்குரிய இக்காலப்பகுதியில் எமது முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் நிறைவேற்றித்தர வேண்டும்.

வடமாகாண முஸ்லிம்களின் பலவந்த வெளியேற்றத்தின் 16வது வருட நினைவுப்போட்டிகளின் முடிவுகள்

திறந்த போட்டி கவிதை:

முதலாமிடம்

மொஹமட் மொஹிதீன் பாத்திமா ஜெலீலா
9ம் ஒழுங்கை, போல்ஸ் வீதி, புத்தளம்

இரண்டாமிடம்

கலாபூசனம் பத்ருல் உலூம்
A 13/3, மாஹிர் மன்ஸில், தம்புழுவாவ,
ஹெம்மாத்துக்கம்

மூன்றாமிடம்

பாரா தாஹிர்
30, வில்பொல, அரநாயக்க.

திறந்த போட்டி கட்டுரை:

முதலாமிடம்: சாஹூல் எம். சுல்தான்

517, புதிய வீதி, சியமல்கஸ்கொட்டுவ.

இரண்டாமிடம்: பாரா தாஹிர்

30, வில்பொல அரநாயக்க.

மூன்றாமிடம்:

அப்துர் ரஹ்மான் பாத்திமா

241, பீனகர புழுகஹதென்ன, அக்குரணை.

மாணவர்களுக்கிடையிலான போட்டி முடிவுகள்:

கட்டுரை:

முதலாமிடம்

அக்மல் அஸ்கர்

343A, நகவில்லு, பாலாவி.

(பு/எருக்கலம்பிட்டி மு.ம.வி)

இரண்டாமிடம்

மொஹமது முஹைதீன் பாத்திமா நிஸ்னா

43/53, ஜே.பி லேன், புத்தளம்.

(பு/பாத்திமா மகளிர் ம.வி)

மூன்றாமிடம்

ஜஃபர் பாத்திமா ஜெருஸியா,

பரீதா பாத் முகாம், கொழும்பு வீதி, பாலாவி.

நாடகம்: (குழு)

முதலாமிடம்

ஸபருல்லா அல் ஷிபாத்

35, ரத்மல்யாய, புத்தளம்.

(பு/தில்லையடி மு.வி.)

கவிதை:

முதலாமிடம்: சதகத்துல்லாஹ் சகைதா

541/7, நாகவில்லு, பாலாவி. புத்தளம்

(பு/எருக்கலம்பிட்டி மு.ம.வி)

இரண்டாமிடம்: கலீல் பாத்திமா நிப்லா

53/13, 3ஆம் ஒழுங்கை,

இல.5 வான் வீதி, புத்தளம்.

(பாத்திமா மு.வி.)

மூன்றாமிடம்:

றஹப் நிஸ்தார் பாத்திமா சல்மா

18, ஒழுங்கை, நியூ செட்டில்மன்ட் வீதி,

புத்தளம்.

(பு/பாத்திமா மு.ம.வி)

இரண்டாம் உலகப் போர் நடந்து முடிந்த பின்பு சில ஆண்டுகள் கழித்து ஹிட்லரின் நாஜி சிறையில் சித்திரவதைக்குட்பட்ட இரு யூதர்கள் தற்செயலாச் சந்தித்துக் கொண்டனர். இருவரும் தாங்கள் பட்ட வேதனைகள், துன்பங்கள், கஷ்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பகிரந்துகொண்டனர்

அப்போது ஒருவர் அடுத்தவரை நோக்கி, “நம்மை இவ்வளவு வேதனைக்கும், துன்பத்திற்கும் உள்ளாக்கிய நாஜிகளை நீ

தனிநபர்கள் மாறிமாறித் தாக்கிக் கொள்ளுகின்றனர்.

கொஞ்சம் ஆழமாகச் சிந்திக்கும்போது, பிறர் நம்மைக் காயப்படுத்துவதற்கும், நாம் அதற்குப் பதிலாக அவர்களைப் பழிவாங்குவதற்கும் இடையேயான காலத்தில் ஏராளமான மாற்றங்கள் நம்மில் நடக்கின்றன. பிறர் நம்மைக் காயப்படுத்திவிட்டார்களே என்ற எண்ணம் நம்மைப் பற்றியும் பிறரைப் பற்றியுமான கசப்புணர்வுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இக் கசப்புணர்வு தூக்கத்தை நம் கண்களிலிருந்து

பின்வாங்குவது கோழையின் குணம் மன்னிப்பது பலசாலியின் குணம்

மன்னித்து விட்டாயா?” என்று கேட்டார். மற்றவர், “நான் அவர்களை மன்னிக்க முயற்சி செய்தபோது கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. இருப்பினும் கொஞ்சம் மனப் போராட்டத்திற்கு பின்பு அவர்களை மன்னித்து விட்டேன்.” என்று சொல்லிவிட்டு, “நீ அவர்களை மன்னித்துவிட்டாயா?” என்று கேள்வி கேட்டவரிடம் அதே கேள்வியைத் திருப்பிக் கேட்டார்.

அவர் கோபம் கொப்பளிக்க, கண்கள் சிவக்க, “நான் பட்ட வேதனைகளும் துன்பங்களும் இன்றும் என் நெஞ்சில் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கின்றன. என்னைச் சித்திரவதைக்குட்படுத்தியவர்களின் முகமெல்லாம் தெளிவாக என மனத்தில் பதிந்திருக்கின்றன. அவர்களில் ஒருவனை இப்போது பார்த்தால் கூட அவனைப் பழி வாங்கி என் கோபத்தைத் தணித்துக் கொள்வேன்” என்றார். அதற்கு மற்றநபர், “துரதிஷ்ட வசமாக நீ இன்னும் சிறைச்சாலையில்தான் இருக்கிறாய்! காரணம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை உனக்கு வெளியே இருந்து உன்னைத் துன்புறுத்தியவர்கள், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக உனக்கு உள்ளே இருந்து கொண்டு உன்னைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டுக்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை” என்றார்.

வாழ்வில் கசப்பான நிகழ்வுகள் (நண்பர்களின் நம்பிக்கைத் துரோகம், பிள்ளைகளின் எதிர்மறைச் செயல்), காயப்படுத்தும் பேச்சுக்கள், வேதனையான அனுபவங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் நாம் உள்ளாகும் போது, அதையே நினைத்து நினைத்து நமது மனம் வேதனைப்படுகிறது. இப்படி நமக்குச் செய்து விட்டார்களே என்று மனம் சஞ்சலப்படுகிறது. அந்த நிகழ்வுகளுக்கும் பேச்சுகளுக்கும் யார் காரணமோ அவர்களை மீண்டும் காயப்படுத்தி அதன் மூலம் நாம் பலசாலிகள் என்பதை நிரூபித்துவிடவேண்டும் என்று உள்ளம் துடிக்கிறது.

பழி வாங்குவது பலசாலித்தனத்தின் அடையாளம் எனக் கருதப்படுகிறது. இக்காரணத்தினால்தான் பல மோதல்கள் வலுப்பெறுகின்றன; எதிர்எதிர்க் குழுக்கள் மாற்றி மாற்றி கொலை செய்து கொள்கின்றன. பகைமையிலிருக்கும்

துண்டித்துவிடுகிறது. எப்போதும் பதற்றத்தோடும் பதைபதைப்போடும் இருக்கச் செய்கிறது. வாழ்வில் வரும் மகிழ்ச்சியானவற்றிலும், இனிமையானவற்றிலும் எம்மை ஈடுபாடு கொள்ளவிடாமல் தடுக்கிறது. தேவையற்ற விதத்தில் எரிச்சலும், கோபமும் வந்து நம்மை ஆட்டிப் படைக்கின்றன. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லப் போனால் நம்மை நாமே வலிமையற்றவர்களாக்கிக் கொள்கிறோம்.

வகுப்பறை ஒன்றில் ஆசிரியர் ஒருவர் மாணவன் ஒருவனை நடுவில் நிறுத்தி அவன் கையில் ஒரு நீர் நிரம்பிய குவளையைக் கொடுத்து பிடித்திருக்கச் சொன்னார். பின்புமாணவர்களைப் பார்த்து, “இம்மாணவன் ஐந்து நிமிடங்கள் இக்குவளையைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தால் இவனுக்கு என்ன ஆகும்?” என்று கேட்டார். மாணவர்களோ, “கை வலிக்க ஆரம்பிக்கும்.” என்றனர். “பத்து நிமிடங்கள் பிடித்திருந்தால்?” என்று கேட்ட போது “கை அதிகமாக வலிக்கும்?” என்று பதில் வந்தது. “ஒரு மணி நேரம் பிடித்திருந்தால்” என்று கேட்க, அதாவது “அவனது கை மட்டுமல்ல, உடல் முழுவதும் வலுவிழந்துவிடும்.” என்றனர்.

ஆசிரியர் தொடர்ந்து பேசினார். “இதுதான் நீங்கள் ஒரு கசப்பான அனுபவத்தை உங்களுக்குள்ளே வைத்திருந்து அசைபோடும்போது நடப்பது. அதை நீங்கள் அதிகமாக உங்களுக்குள் வைத்திருக்க அது உங்களைப் பாதிக்க ஆரம்பிக்கிறது. உங்கள் வாழ்வின் சக்தியைச் செயலிழக்கச் செய்து விடுகிறது. எனவே, மன்னிப்பின் மூலம் அக் கசப்பான

ஜெ.மர்னா அந்தோணி

அனுபவங்களை நீங்கள் வெளியேற்றாவிட்டால், அவை உங்களைக் காயப்படுத்துவது

மட்டுமல்லாமல், காலப்போக்கில் உங்களை முழுமையாக வலுவிழக்கவும் செய்து விடுகின்றன.

“பின் வாங்குவது கோழையின் குணம்;

மன்னிப்பது பலசாலியின் குணம்” என்றார் மகாத்மா காந்தி. மன்னிக்கின்றபோது நம்மை நாமே காயப்படுத்துவதைத் தவிர்க்கிறோம். உறவு வாழ்வுக்கு உயிர் கொடுக்கிறோம்.

யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் முறிந்து யுத்தம் மீண்டும் வெடிக்குமானால் நாட்டின் அபிவிருத்தி வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும்

இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் 2002ஆம் ஆண்டு எட்டப்பட்ட யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இடைப்பட்ட காலத்தில் நாட்டில் நிலவிய யுத்தமற்ற சமூகமான நிலைமைகளினால் இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க சாதகமான நிலைமைகள் நிலவி வந்தன.

ஆயினும், இந்த யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தம் முறிவடைந்து மீண்டும் உள்நாட்டு யுத்தமொன்று வெடிக்குமானால் நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பின்னடைவு ஏற்படும் என ஐ.நா. சபையினால் ஆசிய பசுபிக் பிராந்தியத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வறிக்கை சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயலாளர் நாயகம் கொபி அனானின் முன்னுரையோடு இந்த அறிக்கை கொழும்பில் உள்ள ஐ.நா. சபைக்காரியாலயத்தில் இலங்கையின் பிரபல பொருளாதார நிபுணர் கலாநிதி துஷ்னி வீரக்கோனால் வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது.

இவ் வறிக் கையில் இலங்கை தொடர்பாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கும் விடயங்களிலேயே இவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதோடு இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் நிரந்தர சமாதானம் அவசியம் என்றும் அவ்வறிக்கை கூறியிருக்கின்றது. மேலும் அவ்வறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள சில முக்கிய விடயங்கள்..

- சர்வதேச எண்ணெய் விலைகள் அதிகரிப்பும் அதனால் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட மற்றும் ஏற்படும் தாக்கம்.
- இலங்கையில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை.
- வேற்று நாடுகளிடம் இலங்கை பெறும் கடன்கள் மற்றும் அவற்றை மீளச் செலுத்த மேற்கொள்ளப்படும் வழிமுறைகள்.
- அண்மையில் ஹொங்ஹெங் கில் நடைபெற்ற WTO மாநாடும் அதன் தீர்மானங்களின் இலங்கைக்கான சாதக பாதங்கள்.
- மற்றும் அண்மையில் ஆசிய பிராந்தியத்தை அச்சுறுத்திய ஏவியன் புளுவென்சா. எனப்படும் புறவைக்காய்ச்சல் இப்பிராந்திய பொருளாதாரத்தில் என பல விடயங்களையும் இவ்வறிக்கையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

தெற்காசியாவில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை உத்தியோகபூர்வமான ஆய்வுகளின்படி 8 சதவீதமாக உள்ளது. இது தெற்காசியாவில் காணப்படும் வறுமை வீத உயர்விற்கு முக்கிய காரணமாக காணப்படுகின்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை கல்விக் கொள்கைகளில் சீர்திருத்தமும் சில மாற்றங்களும், மாறி வரும் உலகின் தொழிற்சாலைகளுக்கேற்ப அமைக்கப்பட வேண்டும் என பரவலாக கருத்துகள் தெரிவிக்கப்பட்ட வண்ணம்முள்ளன.

தற்பொழுது நடைமுறையில் உள்ள இலவசக் கல்விக் கொள்கையும், நிர்ணயிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலான மாணவர்களே பல்கலைக்கழகங் களுக்கு உள்வாங்கப்படும் முறையிலும் உள்ள குறைபாடுகள் களையப்பட வேண்டியதுடன் உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியடைபவர்கள் அனைவருக்கும் பல்கலைக்கழக படிப்பும், அல்லது தொழில்சார் கற்கை நெறிகளும் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கடந்தவருடம் கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தரப் பரீட்சைக்கு தோற்றிய மாணவர்கள் 1,96,000 பேருக்கு மேல் இவர்களில் சித்தியடைந்தவர்கள். சுமார் 95,000 பேருக்கு மேல் ஆயினும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வெட்டுப்புள்ளி அடிப்படையில் உள்வாங்கப்பட்டவர்கள் வெறும் 13000 பேராகும். கிட்டத்தட்ட 80,000 மாணவர்களுக்கு வேறு மாற்று வழி முறையாக அரசாங்கத்தால் அமுல்படுத்தப்படவில்லை.

அ.அருண்.

இந்த விடயத்தில் இந்தியாவை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு அரசாங்கப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் அவற்றிற்கு நிகரான தனியார் பல்கலைக்கழகங்களும், பொலிடெக்னிக் எனப்படும் தொழில்சார் கல்வியைப் பெறக்கூடிய கிட்டத்தட்ட பல்கலைக்கழகங்களுக்கு நிகரான கல்விக் கூடங்களும் மிகப் பரவலாக உள்ளன. சுருங்கக் கூறின் தடுக்கி விழுந்தால் ஒரு பல்கலைக்கழகம் என் நிலைமையே அங்கு காணப்படுகின்றது. மேலும் தகவல் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த கல்விக் கூடங்களும், ஆங்கில அறிவு புகட்டும் கல்வி முறைகளும் சிறப்பானதாக உள்ளது.

இவ்வாறான காரணிகளேயே இன்று இந்திய இளைஞர்கள் உலகளாவிய வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுகொடுக்கடிப் பறப்பதோடு தமது நாட்டிற்கும் பல மடங்கு அந்தியச் செலாவணியை ஈட்டித்தருகின்றார்கள்.

ஆனால் இங்கு நிலைமை மோசம். உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த மாணவனொருவனுக்கு

பல்கலைக்கழகம் கிடைக்காத நிலையில் அவனுடைய (Altanative) மாற்றீடு என்ன என்பதில் தெளிவு கிடையாது. காரணம் இங்கு தனியார் பல்கலைக்கழகங்களும் கிடையாது. தொழில் தொழில் சர்க்கரை நெறிக்கூடங்களும் பற்றாக்குறை யாக உள்ளது.

இங்கு நாம் வெறுமனவே கல்வி கொள்கையை தனியார்மயப்படுத்தக் கோரவில்லை. தனியார் மயப்படுத்தாதுவிடின் தாராளமயப்படுத்தலாவது அவசியம்.

இலங்கையின் மொத்த வருமானத்தில் வெறும் 2வீதம் இலவசக் கல்விக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றது. வெட்டுப்புள்ளி முறைமை கொண்டு வரப்பட்டதும் அனைவருக்கும் கல்விக்காக பணத்தை அரசினால் ஒதுக்க முடியாது என்ற காரணத்தினாலேயே அவ்வாறாயின் ஏனையவர்களுக்கும் முறையான உயர்கல்வி கிடைக்க அரசாங்கம் ஒன்று கல்வி தனியார்மயப்படுத்த வேண்டும். அல்லது தாராளமயப்படுத்த வேண்டும்.

மேலும் இங்கு அரசாங்கம் பாடசாலைகளில் ஆண்டு 1 முதல் ஆண்டு 12 வரை ஆங்கிலம் ஒரு பாடம். அதுவும் இரண்டாவது மொழியாக கற்பிக்கப்படுகின்றது.

ஆயினும் இங்கு உயர்தர வகுப்பு முடிந்த ஒரு மாணவனுக்குக் கூட ஆங்கிலத்தை சரளமாகக் கையாள முடியாத நிலைமையே உள்ளது. பல்கலைக்கழகம் சென்று கல்வி முடித்து வெளிவரும் சில குறிப்பிட்ட துறை சார்ந்த மாணவர்களுக்குக் கூட ஆங்கில அறிவு போதாமையே எமது நாட்டுக் கற்பித்தல் மற்றும் ஆங்கிலக் கல்வியின் நிலைமை உள்ளது.

எந்த ஒரு நாட்டிலும் ஒரு மொழியை 12, 13 வருட காலம் கற்பிப்பதில்லை. அவ்வாறு 13 வருடம் ஒருவன் ஒரு மொழியை கற்றால் அவன் அம்மொழியில் நிபுணனாவான். ஆனால் இங்கு நிலைமை வேறாகவுள்ளது.

இவற்றை சரிப்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமே தவிர வெறுமனே நாட்டின் வளர்ச்சி வளர்ச்சியென கூறுவதால் மட்டுமே நாடு வளர்ச்சியடையாது.

இன்றைய முக்கிய துறைகளுள் ஒன்றான BPO எனப்படும் Business Process Outsourcing துறைகளில் எம் இறைஞ்சர்கள் வேலை வாப்புகளை பரந்தளவில் பெற முடியாமலுக்கு ஆங்கில அறிவும் தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவும் ஒன்று சேர இல்லாமையே முக்கிய காரணமாக உள்ளது.

நாம் இங்கு ஐ.நா.வின் ஆசிய பசுபிக் பிராந்தியப் பொருளாதார சமூக அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்ட வேலையில்லாப் பிரச்சினையும் கல்வி முறைகளால் அவற்றில் ஏற்படும் தாக்கங்களையும் மட்டுமே அலசிபுள்ளோம்.

அவ்வறிக்கையில் உள்ள ஒவ்வொரு விடயங்களையும் இவ்வாறு விரிவாக ஆராய முற்படுவோமானால் எமது நாட்டில் ஆரமாத்லிருந்து பல மாற்றங்களும், சீர்திருத்தங்களும் தேவை என்பதை நாம் உணர்வோம்.

நாட்டின் சமாதானத்திற்கு

உலகிலுள்ள சகல சமயங்களும் அன்பையே போதிக்கின்றன. அந்த அன்பை உருவாக்கிக் கொள்கின்ற கல்வி முறைமை, உறவு முறைமை இந்த நாட்டில் சீரழிக்கப்பட்டு விட்டது. இதன் காரணத்தினால் இலங்கையில் மனித நேயம், ஒருமைப்பாடு என்பன கொலை செய்யப்பட்டு விட்டன. இந்த நிலையில் எமது நாட்டில் இனப்பாகுபாடும் தலை தூக்கியது. இதுவே இன்றைய போர்ச் சூழலிலுக்கான முக்கிய காரணம்.

சமாதானம் என்ற சொல்லை மனித சமுதாயம் உள்ளார்த்தமாக இன்னும் புரிந்து கொள்ளவில்லை அரசியல்வாதிகளின் பதவி மோகம், பண்பற்ற தன்மை, ஆளுமை அற்ற தன்மை இன்று இலங்கையை போர்க்களமாக்கியுள்ளன. 'சமாதானம்' என்ற சொல்லிலே இருக்கின்ற இரண்டு முக்கிய உயிரான கருத்தை இன்னும் எவரும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. சமாதானம் என்ற சொல்லிலே இருக்கின்ற கடைசி சொல்லை நோக்கினால் "தானம்" என்ற பதம் வருகிறது. இந்தச் சொல்லையே இலங்கையை ஆளவந்த ஆளுகின்ற அரசியல்வாதிகள் கைக்கொண்டு காலத்தையும் மாற்று இனத்தினுடைய உண்மையான மனோவேக சிந்தனையையும் மறுதலித்துப் பார்த்து அரசியல் நடத்துகின்றமையினால் அரசை ஆளும் இனமும் வாழ்கின்ற மற்ற இனமும் வெறுக்கப்பட்ட மனோ நிலையில் வெளிகளில் வேண்டுகின்றதான முறைமைகளினால் சமுதாயம் சின்னா பின்னமாக்கப்பட்டு சமாதானம் என்ற சொல்லின் முதல் எழுத்துக்கள் கூறுகின்ற (சமா) சண்டை நிலைமை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. வெளிநாட்டவர்களிடம் அரசியல் பின்னணிகள் கெஞ்சி (தானம்) வேண்டுகின்ற தன்மைகள் இந்த நாட்டில் இருக்கும்வரை சமாதானம் என்பது முயல் கொம்பே.

இதனால்தான் இந்து சமயம் சமாதானத்தின் சின்னமாக அன்னத்தை பிரதிபலித்தது. அன்னத்தினுடைய தன்மை உலகம் அறிந்ததே. ஆனால் இப்பொழுது சமாதானத்தின் சின்னமாகவுள்ள 'புறா' கூட்டமாக வாழ்ந்தாலும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் புறுபுறுக்கின்ற தன்மையை கொண்டவை.

தற்போதைய நிலையில் இளைய சமுதாயத்தின் வெறுப்புத்தன்மை, இந்த நாட்டில் வாழ முடியாததன்ற நிலைப்பாடு, பயந்த மனோ நிலை ஆகியன மேலோங்கி இருக்கின்றன.

இந்து சமயம் போதித்த அன்பு முறைமையும், கௌதம புத்தர் காட்டிய அன்பு நிலைப்பாடும், நபிகள் நாயகம் சொன்ன சகோதரத்துவமும், இயேசுபிரான் சொன்ன ஆத்மார்த்த உறவும் இளைய சமுதாயத்திற்கு போதிக்கப்படவில்லை.

கல்விக் கொள்கைகள் கலாசார ரீதியாக, பண்பாட்டு ரீதியாக மனித உள்ளங்களில் புகுகின்ற பொழுதுதான் மனித மனம் ஒன்றையொன்று புரிந்து கொள்ளும். அன்பு மேலோங்குமென ஆனந்த தேரோவுக்கு புத்த பகவான் போதித்ததை இந்நாடு இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. "அன்பே சிவம், அதுவே நலம்" என் வாழ்க்கை முறைமையும் வாழுகின்ற சமுதாயம் நெறிமுறைக் குள்ளாக்கவில்லை. இந்நாட்டில் சமாதானம் வர வேண்டும் இருந்தால் மனித மனங்கள் பயப் பீதியில் இருந்தும், இனப் பாகுபாடற்ற தன்மையிலும் மேலோங்க அரசியல்வாதி களும் மக்களின் காவலரண்களாக இருக்கின்ற எங்களது படைகளும் அன்பு மயமாக்கப்பட வேண்டும் என்றார்.

சிவயோகச் செல்வர்
த. சாம்பசிவக் குருக்கள்

பல்லின மக்கள் வாழும் இலங்கைத் தேசம் இன்று இனவாதத்தின் கோரப்பிடிக்குள் சிக்கி அங்கலாயப்பதை பரவலாக அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்வினவாத சிந்தனையால் இந்நாட்டின் பெறுமதிமிக்க உயிர்கள் இழக்கப்படுகின்றன. வளங்கள் அழிவுக்குள்ளாக்கப் படுகின்றன. அது மட்டுமன்றி, பல தலைமுறைகள் தலைதூக்க முடியாத அழவிற்கு இந்நாட்டின் அபிவிருத்தியும் முன்னேற்றமும் தடைப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வளவு நடந்தும் இனவாத சிந்தனை மட்டும் இந்நாட்டிலிருந்து அகற்றப்படாமல் வாழையடி வாழையாக வளர்ந்தெடுக்கப் பட்டுக் கொண்டிருப்பதனை எண்ணும்போது விசனம் ஏற்படுகின்றது.

எப்போது ஓர் இனம் மற்றுமோர் இனத்தை அடக்கி ஒடுக்கி தான் மட்டும் ஓர் ஆதிக்க சக்தியாக வாழத்

நம் நாட்டு ஆரம்ப கால வரலாற்றை நோக்கும் பொழுது, மன்னராட்சி நிலவிய காலப்பகுதியில் சிற்றரசுகளுக்கிடையே இடம்பெற்ற போராட்டங்கள் ஒரு போதும் இனவாத சிந்தனையின் அடியாக எழுந்தவைகளாகக் கொள்ள முடியாது. சில ஆதிக்கங்களை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளவும் நிகழ்தன என்பது தெளிவு, அன்றி அவை இனவாதத்தின் அடியாக எழுந்தவையல்ல.

எனினும் 16ம் நூற்றாண்டின் பின்னர் ஆதிக்கம் பெற்று அந்நிய ஆட்சியினர் இலங்கையை சுலபமாக, எவ்வித எதிர்ப்புகளுமின்றி தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் நோக்கம் கருதி பிரித்தானுகின்ற கொள்கையை கடைப்பிடித்தனர். இப்பிரித்தானும் கொள்கையே இலங்கை மக்களை இன, மத, மொழி ரீதியாக வகுத்து நோக்கத்தலைப்பட்டது. இவ்வாறு

இலங்கையின் சாபக்கேடாக மாநீல்ட்ட இனவாதம்

தலைப்பட்டதுவோ அன்றுமுதல் இவ்வினவாதம் இலங்கைத் திருநாட்டின் சாபக்கேடாக இனங்காணப்படுகின்றது. சர்வதேசிய ரீதியாக இன முரண்பாடுகள், முறுகல் நிலைகள் இருந்த போதிலும் ஆசியக் கண்டத்தின் வரப்பிரசாதமாக இனவாத சிந்தனை மாறியிருப்பது தூரதிஷ்டமே. குறிப்பாக, இது இலங்கைக்கு ஒத்துவராத சிந்தனை!

இலங்கையின் வரலாற்றின் ஆரம்பப் பக்கங்களை புரட்டிப் பார்க்கின்ற போது இன்று இந்நாட்டில் பரந்து வாழ்கின்ற அனைத்து சமூகங்களும் அவை ஏற்றிப் போற்றும் மதங்களும் இந்நாட்டில் தோன்றியவை அல்ல. மாறாக, இவையனைத்தமே பிரதேசங்களில் இருந்து இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்டவை என்பது சாதாரண மனிதன் கூட ஏற்கத் தயங்காத உண்மையாகும்.

ஆரிய வம்சத்து விஜயனின் வருகையோடு சிங்கள இனமும் மகிந்த தேரரின் வருகையோடு பௌத்த மதமும் இலங்கைக்கு அறிமுகமாகின. அவ்வாறே வரலாற்றின் ஆரம்ப காலங்களில் இந்தியாவிலிருந்து இந்துக்களும் அராபிய தேசங்களில் இருந்து அறாபிகளும் இலங்கைக்கு வந்தார்கள். இந்து மதமும் இஸ்லாமும் அவர்களுடன் இந்நாட்டில் அடியெடுத்து வைத்தன. எனவே, எல்லா இனத்தவர்களும் இங்கே வந்தவர்கள் என்ற உண்மையை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

அந்நிய சக்திகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சிந்தனைகள் பிற்காலத்தில் நம் நாட்டின்-தலைவர்களாலும் அரசியல் வாதிகளாலும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டமையே இன்றைய விசுவரூபத்துக்கு காரணமாகக் கொள்ள முடியும். இதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு கட்டங்களில் இன முரண்பாடுகள் நிலவியமையை அவதானிக்கலாம்.

ஜீ.ஜீ பொன்னம்பலம் அவர்களின் 50க்கு 50 கோரிகை, 1956 களில் இடம்பெற்ற சத்தியாக்கிரகப் போராட்டங்கள், 1960க்கு முன்னர் நாட்டில் தோன்றிய மொழி வெறிச் சிந்தனை, இவ்வாறே 1983களில் தேசிய ரீதியாக இடம்பெற்ற தமிழ்ச் சமூகத்திற் கெதிரான அடாவடித்தனங்கள் என பட்டியலிட்டுக் கொண்டே செல்ல முடியும்.

எனவே, இவ்வாறான இனவாத சிந்தனைகளின் விளைவாக இந்நாட்டின் இரண்டாவது சிறுபான்மையினம் இந்நாட்டின் பெரும்பான்மை இனமாகக் கொள்ளப்படுகின்ற சிங்கள இனத்தோடு போர் தொடுக்கத் துணிந்து விட்டமையைக் காண முடிகின்றது. இந்தப் போர் காரணமாக இன்று நாடளாவிய ரீதியில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அழிவுகள்தான் அளவிட முடியுமானவையா? இழக்கப்பட்ட உயிர்களுக்கான மதிப்பீடு என்ன? நாடளாவிய ரீதியில் தோன்றியிருக்கின்ற பொருளாதார நெருக்கடி நிலைமைகளுக்கு தீர்வுதான் என்ன?

இந்நாடு இனவாதத்தின் பயங்கர விளைவுகளை இன்று சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. தளம்பலுறும் பொருளாதாரம், ஸ்திரமற்ற அரசியல், அந்நிய நாடுகளில் பொருளுதவி கேட்டு ஓடும் அரசியல்வாதிகள், வயிறு வளர்க்கும் தலைவர்கள், மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட பிரஜைகள், தற்கொலையே தஞ்சம் எனக்கருதும் இளைஞர்கள், ஏங்கும் தாய்கள், குழறும் பெண்கள் என்று இவ்வினவாதத்தின் விளைவுகளை அடுக்கிக் கொண்டே செல்ல முடியும்.

இவ்வளவுக்குப் பின்னரும் இனவாதம் மேடை போட்டு பிரச்சாரம் செய்து ஓர் அக்கினிக் குழந்தையை எம் தாய் நாட்டில் பெற்றெடுக்கும் பகீரத முயற்சி மேற்கொள்ளப் படுகிறது என்றால் இது எவ்வளவு முட்டாள்தனமான முயற்சி.

நிம்மதியை நாடும் சிங்கள மக்களும் விடிவு தேடும் தமிழ் மக்களும் சுபீட்சம் தேடும் முஸ்லிம்களும் தமது பொது எதிரியான இனவாதத்தையும், இனவாதிகளையும், சரியாக இனங்கான வேண்டும். நாம் அனைவரும் இந்நாட்டின் பிரஜைகள் என்ற ரீதியில் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துணர்ந்து, இணங்கி வாழ ஆன அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். மாற்றமாக, ஒதுங்கி நின்று இன்னுமொரு மதத்தின், அல்லது இனத்தின் வளர்ச்சியைக் கண்டு பொறாமை கொண்டு மூன்றாம் நிலை மனிதனாக இருப்பது ஒன்றும் வரவேற்கத்தக்க தல்ல.

இந்த நாட்டின் சாபக்கேடாய் மாறிவிட்ட இனவாதத்தை இனியும் வளர்த்து விடுவது இந்நாட்டினை அக்கிரமங்களுக்கும், அநியாயங்களுக்கும் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதற்குச் சமாளமாகும். மாற்றமாக இந்நாட்டிலிருந்து இனவாதத்தையும் அதன் காவலர்களையும் தூக்கி எறிந்து விடுவது அமைதிப்பூங்காவாய் இந்நாட்டினை ஆக்குவதற்கு எடுக்கும் முயற்சியாக அமையும்.

ஒரு தேசத்து மக்களிடையே அந்நியம் என்கின்ற சிந்தனை விதைக்கப்படுதல் என்பது எந்த நல்லுள்ளமும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க விடயமல்ல. அந்த சிந்தனை இந்நாட்டு மக்களிடையேயும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. தேசத்தின் வளர்ச்சிக்காய் அதன் அபிவிருத்திக்காய் ஒவ்வொரு பிரஜையும் உழைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றான். இந்த ஏகோபித்த சிந்தனைதான் ஐக்கிய இலங்கையை உலகில், ஸ்திரத்தன்மையுடன் நிலை நிறுத்தும். இந்த தேசத்தின் ஒவ்வொரு பிரஜையும் இதன் முன்னேற்றத்தில் பங்கெடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றான். மாறாக சமூகங்களுக்கிடையில் பகைமையை வளர்த்துக் கொண்டு முன்னேற்றத்தையோ அபிவிருத்தியையோ நாடுவது சுடுகாட்டின் மீது சொர்க்குடி, அமைப்பதற்குச் சமமான செயலாகும்.

எந்தவொரு சமூகமும் மற்றொரு சமூகத்தின் சாம்பல் மேட்டின் தன் சொர்க்குடியை நிரமாணித்து நிரந்தரமாய் வாழ்வமைத்துக் கொண்டதற்கு வரலாற்றில் எங்கும்

ஆதாரம் இல்லை. எனவே, இலங்கையில் வாழும் அனைத்து இன மக்களும் தத்தமது நம்பிக்கைகள் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி வாழத் தடையானவற்றை நீக்கி, ஐக்கிய இலங்கையில் அனைவரும் உரிமையுடன் வாழ வழி செய்ய வேண்டும்.

அ.அஸ்மின்

யுத்தம் இலங்கைப் பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்படுத்திய தீமைகள்

1. அருமையான மூல வளங்கள் பல யுத்தத்தினால் அழிக்கப்பட்டன.
2. பாதுகாப்பு செலவின் அதிகரிப்பு காரணமாக அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தின் ஏனைய செலவுகளைக் குறைத்தமை. உதாரணமாக கீழ்க் கட்டுமானங்கள் தொடர்பான செலவுகளைக் குறைத்தமை.
3. மக்களின் இடப்பெயர்வு காரணமாக வறுமை நிலைமை அதிகரித்தமை.
4. நாட்டில் நிச்சயமற்ற தன்மையில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டமை.
5. உள்நாட்டு முதலீடுகள் மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் வீழ்ச்சியடைந்தமை.
6. பணவீக்கத்தின் அதிகரிப்பும் அதனால் பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்பட்ட தீய விளைவுகளும்.
7. யுத்தம் காரணமாக பல விவசாய விளை நிலங்களின் உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்தமை.
8. வெளிநாடுகளிலிருந்து அபிவிருத்திக்குத் தேவையான உதவிகள் வீழ்ச்சியடைந்தமை.
9. உட்கட்டமைப்பு வசதிகள்பாதிப்படைந்தமையும், அழிந்தமையும்.
10. யுத்தம் ஓர் நிதி நெருக்கடிக்கான பொருளாதார சூழலை ஏற்படுத்தியமை.

வடமாகாண முஸ்லிம்களே! இது உங்களின் சிந்தனைக்கு!!

வடபுல முஸ்லிம்களின் பலவந்த வெளியேற்றத்தின் 16 வருட நிறைவு

1990ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் - 2006ம் ஆண்டு ஒக்டோபர்

அகதி நிலையில் அவதி வாழ்வு வாழும் வடமாகாண முஸ்லிம்களின் பின்வரும் அபிவிருத்திகள், அடிப்படை உரிமைகள் நிறைவேறுமா? யார் பொறுப்பு??

1. தத்தமது பாரம்பரியப் பிரதேசங்களில் இருப்பிடங்களில் வாழ்வதற்கான உரிமை.
2. உயிர், உடமைகள், மீண்டும் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட மாட்டோம் என்பதற்கான உத்தரவாதம் - பாதுகாப்பு.
3. சொத்துக்களை மீள்பெறும் உரிமை
4. இழந்த அசைவுள்ள அசைவற்ற சொத்துக்களுக்கு முழுமையான நடவடிக்கை
5. புனர்தொழில், புனரமைப்பு, புனரிடம்மாணம்.
6. பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் மீள்குடியேறும்வரை தற்போது வாழும் இடங்களிலேயே வாழ்வதற்குத்தேவையான வசதிகள் - அடிப்படை உரிமைகள்.

பொறுத்தது போதும்! விழிப்படையுங்கள்!! உணர்ச்சிபெறுங்கள்!!!

உரிமைகள் காக்கப் புறப்படுங்கள்...

ஐக்கியப்பட்ட கூட்டு முயற்சியே எமது வெற்றிக்குரிய ஒரே வழியாகும்

இதற்கான பாதையை திறந்து வைத்துள்ளது

மக்கள் பணிமனை

சமூக, தாயக விடுதலையே எமது பிரதான குறிக்கோளாகும்.

உணர்வுள்ளவர்கள் இன்றே தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

Puttalam Branch:

PEOPLE'S SECRETARIAT

No. 07, Thirty Housing Scheme Street, Thillayadi, Puttalam.

Tel/Fax: 0322269339. E-mail:ps@dynaweb.lk.

எங்கள் தாயகம் வடக்கு

வடபுல முஸ்லிம்களின்
புத்தளம் அகதீமுகம் அவலங்களின் ஒரு பக்கம்

